

Bruksela, 5 maja 2017 r.
(OR. en)

8890/17

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2017/0090 (COD)

EF 92
ECOFIN 337
CODEC 736

WNIOSEK

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	5 maja 2017 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2017) 208 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do obowiązku rozliczania, zawieszania obowiązku rozliczania, wymogów dotyczących zgłaszania, technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego, rejestracji repozytoriów transakcji i nadzoru nad nimi, a także wymogów dotyczących repozytoriów transakcji

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2017) 208 final.

Zał.: COM(2017) 208 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 4.5.2017 r.
COM(2017) 208 final

2017/0090 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do obowiązku rozliczania, zawieszania obowiązku rozliczania, wymogów dotyczących zgłaszania, technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego, rejestracji repozytoriów transakcji i nadzoru nad nimi, a także wymogów dotyczących repozytoriów transakcji

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SWD(2017) 148 final}

{SWD(2017) 149 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

1.1. Przyczyny i cele wniosku

W następstwie kryzysu finansowego UE przyjęła w 2012 r. rozporządzenie w sprawie infrastruktury rynku europejskiego¹ (EMIR), ponieważ uznano, że należy usunąć nieprawidłowości w funkcjonowaniu pozagiełdowego rynku instrumentów pochodnych.

Jednym z głównych problemów był fakt, że organy regulacyjne nie posiadały informacji na temat działań realizowanych na pozagiełdowym rynku instrumentów pochodnych, co oznaczało, że istniała możliwość, że nie będą w stanie przewidzieć różnych rodzajów ryzyka aż do momentu ich wystąpienia. Ponadto często nie ograniczano ryzyka kredytowego kontrahenta między kontrahentami będącymi stronami transakcji na instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, co mogło prowadzić do występowania strat, gdy jeden kontrahent stawał się niewypłacalny przed wypełnieniem swoich obowiązków. Ze względu na duże wolumeny transakcji pozagiełdowych na rynkach różnych instrumentów pochodnych oraz wzajemne powiązania uczestników rynku straty takie mogły stanowić zagrożenie dla systemu finansowego na szerszą skalę².

Nieprawidłowości te sprawiły, że w 2009 r. przywódcy państw grupy G-20 zobowiązali się do wprowadzenia daleko idących środków mających na celu zwiększenie stabilności pozagiełdowego rynku instrumentów pochodnych, w tym do zapewnienia, by wszystkie zestandaryzowane kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym były rozliczane za pośrednictwem kontrahentów centralnych (CCP) oraz by kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym były zgłaszane repozytoriom transakcji.

Rozporządzenie EMIR wprowadziło w życie w UE zobowiązania grupy G-20 podjęte w 2009 r. Głównym celem EMIR jest ograniczenie ryzyka systemowego poprzez zwiększenie przejrzystości pozagiełdowego rynku instrumentów pochodnych, ograniczenie ryzyka kredytowego kontrahenta oraz zmniejszenie ryzyka operacyjnego związanego z instrumentami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Dlatego w EMIR ustanowiono podstawowe wymogi dotyczące instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji. Należą do nich:

1. centralne rozliczanie zestandaryzowanych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji.

² Ocena skutków, dokument roboczy służb Komisji towarzyszący wnioskowi dotyczącemu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji. SEC(2010) 1059 dostępny na stronie: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A52010SC1058>.

2. wymogi dotyczące depozytu zabezpieczającego w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są centralnie rozliczane;
3. wymogi dotyczące ograniczania ryzyka operacyjnego w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są centralnie rozliczane;
4. obowiązki zgłaszania kontraktów pochodnych;
5. wymogi dotyczące CCP; oraz
6. wymogi dotyczące repozytoriów transakcji.

W oparciu o doświadczenia zebrane w ciągu czterech lat od momentu wejścia w życie EMIR można stwierdzić, że ramy prawne funkcjonują ogólnie bardzo dobrze. Jedynie w ograniczonej liczbie dziedzin pojawiły się problemy z praktycznym stosowaniem nowych ram. Niniejszy wniosek zawiera zatem szereg propozycji ukierunkowanych zmian EMIR, w szczególności w odniesieniu do uproszczenia przepisów i zwiększenia ich proporcjonalności. Jednocześnie we wniosku zachowano wszystkie kluczowe elementy ram prawnych, które okazały się skuteczne w osiągnięciu celów EMIR.

Rozporządzenie EMIR weszło w życie dnia 16 sierpnia 2012 r. Większość wymogów nie miała jednak zastosowania ze skutkiem natychmiastowym, ponieważ w rozporządzeniu tym upoważniono Komisję do przyjmowania aktów delegowanych i wykonawczych określających techniczne aspekty praktyczne i harmonogram wprowadzania podstawowych wymogów. W rezultacie wymogi te zaczynały obowiązywać na różnych etapach. Niektóre z nich, takie jak obowiązkowe rozliczanie i wymogi dotyczące depozytu zabezpieczającego w odniesieniu do nierozliczonych instrumentów pochodnych, weszły w życie dopiero niedawno.

Zgodnie z art. 85 ust. 1 EMIR Komisja została zobowiązana do dokonania do sierpnia 2015 r. przeglądu EMIR i opracowania ogólnego sprawozdania dla Parlamentu Europejskiego i Rady.

W okresie od maja do sierpnia 2015 r. Komisja przeprowadziła dogłębną ocenę obowiązujących obecnie przepisów w celu przygotowania tego sprawozdania i ewentualnego przedłożenia wniosku legislacyjnego. Ocena obejmowała konsultacje publiczne, w których wzięło udział ponad 170 przedstawicieli szerokiego grona zainteresowanych stron, oraz sprawozdania wymagane na podstawie art. 85 ust. 1 EMIR od Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA), Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) i Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC). Ponadto postanowiono poczekać, aby uwzględnić opinie uzyskane w odpowiedzi na zaproszenie do składania uwag dotyczących unijnych ram regulacyjnych w dziedzinie usług finansowych, które to opinie wpłynęły w okresie od września 2015 r. do stycznia 2016 r., w celu otrzymania dodatkowych informacji na temat stanu wdrażania rozporządzenia EMIR.

W listopadzie 2016 r. Komisja przyjęła sprawozdanie przewidziane w EMIR³. Z jednej strony w sprawozdaniu wskazano, że nie należy w zasadniczy sposób zmieniać charakteru

³ Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady na podstawie art. 85 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i

podstawowych wymogów EMIR, które mają kluczowe znaczenie dla zapewnienia przejrzystości i ograniczenia ryzyka systemowego na rynku instrumentów pochodnych i które cieszą się ogólnym poparciem ze strony organów publicznych i uczestników rynku. Ponadto kompleksowy przegląd wpływu EMIR nie jest jeszcze możliwy, ponieważ pewne podstawowe wymogi przewidziane w EMIR muszą jeszcze zostać wdrożone lub doprecyzowane.

Z drugiej zaś strony w sprawozdaniu zasugerowano możliwość zmiany EMIR w niektórych konkretnych obszarach, tak aby wyeliminować nieproporcjonalne koszty i obciążenia ponoszone przez niektórych kontrahentów zajmujących pozycje w instrumentach pochodnych – zwłaszcza kontrahentów niefinansowych – oraz aby uprościć przepisy przy jednoczesnym zachowaniu celów tego rozporządzenia.

Ze względu na potrzebę wyeliminowania nieproporcjonalnych kosztów i obciążeń ponoszonych przez małe przedsiębiorstwa, a także celem uproszczenia przepisów bez stwarzania zagrożenia dla stabilności finansowej przegląd EMIR został włączony do programu sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT) Komisji na 2016 r.⁴.

W ramach REFIT Komisja oceniła stopień, w jakim szczególne wymogi polityki określone w EMIR doprowadziły do osiągnięcia wyznaczonych celów w sposób wydajny i skuteczny, a także czy były one spójne, odpowiednie i zapewniały unijną wartość dodaną. Z oceny wynika, że w niektórych konkretnych obszarach EMIR nakłada nieproporcjonalnie wysokie koszty i obciążenia oraz nadmiernie skomplikowanych wymogi, a osiągnięcie celu EMIR polegającego na zwiększeniu stabilności finansowej byłoby możliwe w sposób bardziej wydajny. Do obszarów tych należą: (1) przestrzeganie wymogów przez kontrahentów zajmujących pozycje w instrumentach pochodnych, którzy mają niewielkie znaczenie w całej sieci obrotu instrumentami pochodnymi (np. małe instytucje finansowe, kontrahenci niefinansowi, fundusze emerytalne); (2) przejrzystość; i (3) dostęp do rozliczania.

W sprawozdaniu z oceny skutków towarzyszącym niniejszemu wnioskowi rozważono zatem koszty i korzyści wynikające z EMIR w obszarach, w których ukierunkowane działanie może zapewnić osiągnięcie celów rozporządzenia EMIR w bardziej proporcjonalny, wydajny i skuteczny sposób.

W ocenie skutków przedstawiono wyczerpujące dowody świadczące o tym, że koszty i obciążenia można zredukować przy jednoczesnym uproszczeniu EMIR, bez narażania na szwank stabilności finansowej. Proponowane zmiany przyczynią się do realizacji celów unii rynków kapitałowych i strategii na rzecz tworzenia miejsc pracy i wzrostu gospodarczego, zgodnie z priorytetami politycznymi Komisji.

repozytoriów transakcji, COM(2016) 857 final z dnia 23 listopada 2016 r. <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?qid=1495013633283&uri=CELEX:52016DC0857>

⁴ Komisja Europejska „Program sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT) oraz 10 priorytetów Komisji”, 25 października 2016 r. http://ec.europa.eu/atwork/pdf/201621025_refit_scoreboard_summary_en.pdf

1.2. Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

Rozporządzenie EMIR jest powiązane z szeregiem aktów prawnych UE, w tym z rozporządzeniem w sprawie wymogów kapitałowych (CRR)⁵, dyrektywą w sprawie rynków instrumentów finansowych (MiFID I⁶ i MiFID II⁷) i związanym z nią rozporządzeniem⁸, a także z wnioskiem Komisji w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji CCP⁹.

Niniejszy wniosek jest zgodny z wnioskiem legislacyjnym Komisji w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 575/2013¹⁰. W ramach tego wniosku Komisja zamierza wyłączyć z wiążącego wskaźnika dźwigni początkowe depozyty zabezpieczające dotyczące transakcji na instrumentach pochodnych rozliczanych centralnie otrzymywane przez instytucje w środkach pieniężnych od ich klientów i przekazywane CCP. Wniosek w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 575/2013 ułatwi zatem dostęp do rozliczania, ponieważ obniżą się wymogi kapitałowe związane z oferowaniem bezpośrednio klientowi lub pośrednio usług rozliczeniowych.

Niniejszy wniosek jest również spójny z MiFID I i MiFID II oraz rozporządzeniem związanym z tymi dyrektywami, które stanowią podstawę do zdefiniowania instrumentów pochodnych i kontrahentów finansowych. W związku z tym zbliżające się rozpoczęcie stosowania w styczniu 2018 r. MiFID II i wspomnianego rozporządzenia będzie miało wpływ na liczbę kontrahentów uznawanych za kontrahentów finansowych oraz na harmonizację definicji kontraktów walutowych, które zostaną objęte zakresem EMIR. Ramy prawne MiFID II mają na celu zmianę klasyfikacji dużych niefinansowych podmiotów prowadzących handel towarami jako kontrahentów finansowych poprzez zastosowanie „testu działalności pomocniczej” pozwalającego określić wolumen niezabezpieczonych (lub spekulacyjnych) transakcji na towarowych instrumentach pochodnych, które firmy niefinansowe mogą przeprowadzać, aby działalność ta była jeszcze uważana za „działalność pomocniczą w stosunku do głównej działalności firmy”, a dana firma nie była zobowiązana do uzyskania zezwolenia przewidzianego w MiFID. W konsekwencji najwięksi kontrahenci niefinansowi

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

⁶ Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s.1).

⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84).

⁹ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do kontrahentów centralnych oraz zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, (UE) nr 648/2012 i (UE) 2015/2365, COM(2016) 856 final.

¹⁰ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów w zakresie sprawozdawczości i ujawniania informacji oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 648/2012.

prowadzący działalność na rynkach towarowych będą zobowiązani do uzyskania zezwolenia przewidzianego w MiFID. Doprowadzi to do tego, że najwięksi kontrahenci niefinansowi będą podlegali obowiązkowi rozliczania zgodnie z EMIR. Jeżeli zaś chodzi o harmonizację definicji walutowych kontraktów pochodnych, pozwoli ona na jednolite i spójne stosowanie w Unii zawartych w EMIR przepisów dotyczących tych kontraktów.

Ponadto niniejszy wniosek jest spójny z wnioskiem Komisji w sprawie ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do kontrahentów centralnych. Obowiązek rozliczania zestandaryzowanych instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zwiększy skalę i znaczenie kontrahentów centralnych w Europie i poza jej granicami. CCP zarządzają ryzykami nieodłącznie związanymi z rynkami finansowymi (np. ryzykiem kontrahenta, ryzykiem płynności i ryzykiem rynkowym), a w rezultacie poprawiają ogólną stabilność i odporność rynków finansowych. W trakcie tego procesu CCP stają się krytycznymi punktami w systemie finansowym, łącząc wiele podmiotów finansowych i koncentrując znaczne wolumeny ich ekspozycji na różne rodzaje ryzyka. Skuteczne zarządzanie ryzykiem przez CCP i sprawny nadzór mają zatem podstawowe znaczenie dla zapewnienia odpowiedniego pokrycia takich ekspozycji. EMIR reguluje działalność CCP, zapewniając odpowiednią odporność kontrahentów centralnych, ale nie reguluje scenariuszy działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Niniejszy wniosek stanowi uzupełnienie proponowanych ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do kontrahentów centralnych, wprowadzając mechanizm tymczasowego zawieszenia obowiązku rozliczania w sytuacjach innych niż restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja.

Jest on również spójny z przyjętym rozporządzeniem delegowanym Komisji zmieniającym rozporządzenia delegowane (UE) 2015/2205, (UE) 2016/592 i (UE) 2016/1178 w odniesieniu do terminu rozpoczęcia wypełniania obowiązku rozliczania dla niektórych kontrahentów prowadzących obrót instrumentami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym¹¹. W wyniku tego rozporządzenia delegowanego termin rozpoczęcia wypełniania obowiązku rozliczania dla kontrahentów należących do „kategorii 3” (mali kontrahenci finansowi) zdefiniowanych w odpowiednich regulacyjnych standardach technicznych¹² zostanie przedłużony do dnia 21 czerwca 2019 r. ze względu na duże trudności, które ci kontrahenci napotykają w związku z uzyskaniem dostępu do rozliczania.

Ponadto niniejszy wniosek jest również zgodny z pracami prowadzonymi na szczeblu międzynarodowym w ramach Rady Stabilności Finansowej (FSB), mającymi na celu między innymi: (i) osiągnięcie spójnego stosowania zasad dotyczących infrastruktury rynków

¹¹ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) .../... z dnia 16 marca 2017 r. zmieniające rozporządzenia delegowane (UE) 2015/2205, (UE) 2016/592 i (UE) 2016/1178 w odniesieniu do terminu rozpoczęcia wypełniania obowiązku rozliczania dla niektórych kontrahentów prowadzących obrót instrumentami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, C(2017) 1658 final.

¹² Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2205 z dnia 6 sierpnia 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących obowiązku rozliczania (Dz.U. L 314 z 1.12.2015, s. 15).
Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/592 z dnia 1 marca 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących obowiązku rozliczania (Dz.U. L 103 z 19.4.2016, s. 5).
Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1178 z dnia 10 czerwca 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących obowiązku rozliczania (Dz.U. L 195 z 20.7.2016, s. 3).

finansowych opracowanych przez Komitet ds. Systemów Płatności i Rozrachunku (CPMI) oraz Międzynarodową Organizację Komisji Papierów Wartościowych (IOSCO); (ii) monitorowanie wdrażania zaproponowanych przez grupę G-20 reform rynków instrumentów pochodnych (za pośrednictwem grupy roboczej FSB ds. instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym); (iii) opracowanie dalszych wytycznych dotyczących restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji CCP (grupa robocza FSB ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji); oraz (iv) harmonizację i wprowadzenie większej standaryzacji do systemów zgłaszania informacji dotyczących instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym (grupy FSB i CPMI-IOSCO ds. usunięcia przeszkód prawnych dla dostępu organów regulacyjnych do danych lub dla utworzenia niepowtarzalnego identyfikatora transakcji (UTI) i jednostkowego identyfikatora produktu (UPI)).

1.3. Spójność z innymi politykami Unii

Niniejszy wniosek jest związany i spójny z realizowaną obecnie inicjatywą utworzenia unii rynków kapitałowych (CMU). Wydajne i odporne systemy potransakcyjne i rynki zabezpieczeń są podstawowymi elementami dobrze funkcjonującej unii rynków kapitałowych, a także pozwalają na intensyfikację wysiłków mających na celu wspieranie inwestycji, wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy zgodnie z priorytetami politycznymi Komisji.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

2.1. Podstawa prawna

Podstawą prawną niniejszego wniosku jest art. 114 TFUE, który stanowi również podstawę prawną dla rozporządzenia EMIR. W analizie przeprowadzonej w ramach sprawozdania z oceny skutków wskazano, że należy zmienić pewne elementy EMIR w celu wyeliminowania nieproporcjonalnych kosztów lub obciążeń ponoszonych przez niektórych kontrahentów zajmujących pozycje w instrumentach pochodnych oraz w celu uproszczenia przepisów bez jednoczesnego narażania na szwank stabilności finansowej. Wyłącznie współprawodawcy mają uprawnienia do wprowadzenia koniecznych zmian.

2.2. Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

EMIR jako rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich. Cele rozporządzenia EMIR, polegające na zmniejszeniu ryzyka i poprawie przejrzystości i standaryzacji kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w drodze ustanowienia jednolitych wymogów dotyczących takich kontraktów oraz prowadzenia działalności przez CCP i repozytoria transakcji, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na skalę działań możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na szczeblu unijnym zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TFUE.

2.3. Proporcjonalność

Wniosek ma na celu zapewnienie realizacji celów rozporządzenia EMIR w bardziej proporcjonalny, wydajny i skuteczny sposób. Wiąże się to z uproszczeniem lub ograniczeniem wymogów EMIR ukierunkowanym na ograniczenie obciążenia administracyjnego nakładanego przez rozporządzenie na zainteresowane strony, zwłaszcza te

mniejsze. Poprzez dostosowanie niektórych wymogów EMIR wniosek bezpośrednio przyczynia się do ogólnego podniesienia proporcjonalności przepisów EMIR. Jednocześnie niniejszy wniosek nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia wyznaczonych celów, uwzględniając potrzebę monitorowania i ograniczania ryzyka, jakie instrumenty pochodne stanowią dla stabilności finansowej.

2.4. Wybór instrumentu

EMIR jest rozporządzeniem, a zatem musi zostać zmienione w drodze rozporządzenia.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

3.1. Oceny ex post/kontrole sprawności obowiązującego prawodawstwa

Towarzysząca niniejszemu wnioskowi ocena skutków zawiera sprawozdanie z oceny rozporządzenia EMIR.

EMIR zostało włączone do programu sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT) Komisji na 2016 r. Było to spowodowane faktem, że na podstawie odpowiedzi na konsultacje publiczne dotyczące EMIR oraz na zaproszenie do składania uwag dotyczących regulacji sektora finansowego, a także na podstawie przeprowadzonego przez Komisję przeglądu stosowania EMIR stwierdzono potrzebą uproszczenia konkretnych obszarów EMIR i uczynienia ich bardziej proporcjonalnymi. W tym kontekście w ramach oceny zbadano stopień, w jakim szczególne wymogi polityki określone w EMIR doprowadziły do osiągnięcia wyznaczonych celów, a także czy te wymogi doprowadziły do osiągnięcia wyznaczonych celów w sposób wydajny i skuteczny, a także czy były one spójne, odpowiednie i zapewniały unijną wartość dodaną.

Niektóre z podstawowych wymogów EMIR dopiero niedawno zaczęły mieć zastosowanie lub nie mają jeszcze zastosowania. Z tego względu nadal nie ma odpowiednich dowodów lub jest zbyt wcześnie, by wyciągnąć wnioski dotyczące długoterminowych skutków. W związku z tym ocena nie jest jeszcze pełną oceną EMIR. Ocena ta dotyczyła tylko tego, czy podstawowe wymogi EMIR w odniesieniu do zgłaszania instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, centralnego rozliczania zestandaryzowanych instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym oraz objęcia nierozliczanych instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym technikami ograniczenia ryzyka i przepisami dotyczącymi depozytów zabezpieczających spełniają następujące wymogi operacyjne: (i) pozwalają na uzyskanie kompletnych i wyczerpujących informacji na temat pozycji w instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, (ii) zwiększają korzystanie z systemu rozliczeniowego opartego na CCP oraz (iii) poprawiają praktyki w zakresie rozliczania dwustronnego. W miarę możliwości w ramach oceny dokonano analizy wyników osiągniętych dzięki wymogom EMIR według pięciu kryteriów oceny: 1) efektywność; 2) skuteczność; 3) przydatność; 4) spójność; oraz 5) wartość dodana działań na szczeblu UE.

Co do skuteczności wymogów EMIR w zakresie uzyskania kompletnych i wyczerpujących informacji na temat instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, zwiększenia korzystania z systemu rozliczeniowego opartego na CCP, a także objęcia nierozliczonych instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza

rynkiem regulowanym technikami ograniczenia ryzyka i przepisami dotyczącymi depozytów zabezpieczających, na podstawie niniejszej oceny stwierdza się, że choć pierwsze wyniki są zadowalające, nadal istnieją możliwości uproszczenia przepisów bez jednoczesnego narażania na szwank stabilności finansowej. Jeżeli zaś chodzi o zgłaszanie, zgodnie z oceną osiągnięto postępy w gromadzeniu informacji na temat pozagiełdowego rynku instrumentów pochodnych, jednakże można uprościć wymogi dotyczące zgłaszania, tak aby poprawić jakość zgłaszanych danych oraz podnieść skuteczność nadzoru. W odniesieniu do obowiązku rozliczania w ocenie stwierdzono, że wprowadzie wzrosła liczba rozliczanych centralnie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, jednak wciąż istnieje szereg przeszkód utrudniających niektórym uczestnikom rynku dostęp do rozliczania centralnego, a ponadto konieczne jest wprowadzenie mechanizmu umożliwiającego zawieszenie obowiązku rozliczania w oparciu o argumenty dotyczące stabilności finansowej.

Jeśli chodzi o efektywność, w ocenie określono konkretne obszary, w których wymogi mogłyby być lepiej dostosowane, aby wyeliminować nieproporcjonalne koszty lub obciążenia związane z niektórymi transakcjami lub niektórymi kontrahentami zajmującymi pozycje w instrumentach pochodnych (tj. małymi kontrahentami finansowymi, kontrahentami niefinansowymi, funduszami emerytalnymi). Pod względem przydatności z oceny wynika, że podstawowe wymogi EMIR stanowią nadal integralną część międzynarodowych wysiłków mających na celu zreformowanie światowego rynku instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Skuteczne i wydajne przepisy EMIR przyczyniają się również do realizacji inicjatywy Komisji na rzecz utworzenia unii rynków kapitałowych i strategii na rzecz tworzenia miejsc pracy i wzrostu gospodarczego, zgodnie z priorytetami politycznymi Komisji.

EMIR jest spójne z innymi aktami prawnymi UE, jak wskazano w następstwie zaproszenia do składania uwag oraz w zaproponowanej przez Komisję zmianie rozporządzenia w sprawie wymogów kapitałowych. Pod względem unijnej wartości dodanej EMIR wypełnia lukę w prawodawstwie poprzez wprowadzenie nowych ram mających na celu zaradzenie w jednolity sposób na poziomie UE brakowi przejrzystości na pozagiełdowym rynku instrumentów pochodnych i związanemu z tym ryzyku systemowemu.

3.2. Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Niniejszy wniosek opiera się na konsultacjach publicznych dotyczących przeglądu EMIR, które przeprowadzono w okresie od maja do sierpnia 2015 r. Otrzymano ponad 170 odpowiedzi od szerokiego grona zainteresowanych stron¹³. W ramach konsultacji zorganizowano w Brukseli w dniu 29 maja 2015 r. wysłuchanie publiczne, które zgromadziło przedstawicieli około 200 zainteresowanych stron¹⁴. Szczegółowe uwagi otrzymano od ESMA, Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego oraz Europejskiego Systemu Banków Centralnych zgodnie z mandatem Komisji dotyczącym przeglądu EMIR. W pokrewnej dziedzinie Komisja przeprowadziła konsultacje publiczne w ramach zaproszenia do składania uwag w okresie od września 2015 r. do stycznia 2016 r. Ich celem było uzyskanie opinii, konkretnych przykładów i dowodów empirycznych na temat wpływu ram regulacyjnych UE dotyczących usług finansowych. Respondenci, którzy przekazali uwagi w odpowiedzi na

¹³ Wyniki konsultacji i podsumowanie odpowiedzi można znaleźć na stronie: http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/emir-revision/index_en.htm.

¹⁴ Informacje można znaleźć na stronie: http://ec.europa.eu/finance/events/2015/0529-emir-revision/index_en.htm.

zaproszenie do zgłaszania uwag, ustosunkowali się również do EMIR¹⁵. Wysłuchanie publiczne odbyło się w dniu 17 maja 2016 r. w Brukseli¹⁶. W dniu 7 grudnia 2016 r. Komisja przeprowadziła konsultacje z ekspertami z państw członkowskich na temat różnych wariantów strategicznych w obszarach wskazanych w sprawozdaniu z przeglądu EMIR¹⁷.

Założone w EMIR cele, a mianowicie propagowanie przejrzystości i standaryzacji na rynkach instrumentów pochodnych oraz ograniczanie ryzyka systemowego poprzez stosowanie podstawowych wymogów określonych w rozporządzeniu, uzyskały ogólne poparcie. Respondenci uznali, że podstawowe wymogi – dotyczące rozliczania centralnego, depozytu zabezpieczającego, ograniczania ryzyka operacyjnego, zgłaszania oraz CCP i repozytoriów transakcji – umożliwiają realizację celów EMIR i wypełnianie międzynarodowych zobowiązań w odniesieniu do reformy regulacyjnej. Jednakże zainteresowane strony zwróciły uwagę na szereg obszarów, w których możliwe byłoby dostosowanie wymogów EMIR bez szkody dla jego ogólnych celów, tak aby osiągnąć: (i) uproszczenie wymogów i zwiększenie ich efektywności; oraz (ii) ograniczenie nieproporcjonalnych kosztów i obciążeń. We wniosku uwzględniono te uwagi zainteresowanych stron poprzez wprowadzenie ukierunkowanych zmian do EMIR, w szczególności poprzez (i) lepsze dostosowanie niektórych wymogów do konkretnych podmiotów, zwłaszcza do małych kontrahentów finansowych, kontrahentów niefinansowych i funduszy emerytalnych, (ii) usunięcie przeszkód dla rozliczania oraz (iii) uproszczenie przepisów, w tym wymogów dotyczących zgłaszania. Szereg propozycji zainteresowanych stron nie mogło zostać uwzględnionych w niniejszym wniosku ze względu na konieczność zapewnienia, by EMIR nadal osiągało swoje cele polegające na propagowaniu przejrzystości i standaryzacji na rynkach instrumentów pochodnych, a także na ograniczeniu ryzyka systemowego, ze względu na ograniczenia instytucjonalne lub ze względu na włączenie wniosku do programu sprawności i wydajności regulacyjnej. Inne kwestie związane z EMIR mogą podlegać dalszej ocenie i zostać opracowane w odpowiednim czasie, z uwzględnieniem rozwoju sytuacji w przyszłości.

3.3. Ocena skutków

Komisja przeprowadziła ocenę skutków istotnych wariantów strategicznych. Warianty strategiczne zostały ocenione z uwzględnieniem głównych celów polegających na zwiększeniu proporcjonalności przepisów, które prowadzą do niepotrzebnych obciążeń administracyjnych i kosztów przestrzegania przepisów, bez jednoczesnego narażania na szwank stabilności finansowej, oraz na zwiększeniu przejrzystości pozycji i ekspozycji w instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.

Ocena skutków została zatwierdzona przez Radę ds. Kontroli Regulacyjnej w dniu 16 lutego 2017 r. Została ona przedłożona Radzie ds. Kontroli Regulacyjnej w dniu 1 lutego, ale Rada przedstawiła szereg zaleceń dotyczących usprawnień, a zatem ocena skutków została ponownie przedłożona Radzie dnia 8 lutego. Do oceny skutków wprowadzono następujące zmiany, które uwzględniają zalecenia Rady ds. Kontroli Regulacyjnej:

¹⁵ Wyniki konsultacji można znaleźć na stronie: http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/financial-regulatory-framework-review/index_en.htm

¹⁶ Więcej informacji można znaleźć na stronie http://ec.europa.eu/finance/events/2016/0517-call-for-evidence/index_en.htm.

¹⁷ Więcej informacji można znaleźć na stronie: <http://ec.europa.eu/transparency/regexpert/index.cfm?do=groupDetail.groupDetailDoc&id=30153&no=2>

1. Opis problemu Wprowadzenie lepszego opisu ogólnych unijnych ram prawnych mających zastosowanie do rynków instrumentów pochodnych oraz realizacji zaproponowanych przez grupę G-20 reform rynków instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym przez inne jurysdykcje. Włączenie głównych elementów załącznika do oceny do głównej części oceny skutków. Odniesienie do dodatkowych dowodów jakościowych i ilościowych w opisie problemów w celu zilustrowania ich skali, zwłaszcza dla mniejszych uczestników rynku. Wyjaśnienie, dlaczego nie wszystkie kwestie podniesione przez zainteresowane strony zostały ocenione.

2. Kompromisy związane z wariantami strategicznymi? Wyraźne odniesienie do stabilności finansowej w wariantach strategicznych w celu oceny równowagi między potencjalnym zmniejszeniem obciążeń dla uczestników rynku a potencjalnym ryzykiem dla stabilności finansowej.

3. Obliczenia dotyczące zmniejszenia obciążeń Włączenie niektórych danych ilościowych do obliczenia zmniejszenia obciążeń dla różnych uczestników rynku, biorąc pod uwagę istniejące ograniczenia dotyczące ilościowego określenia ogólnego zmniejszenia obciążeń. Włączenie do głównej części sprawozdania głównych założeń leżących u podstaw szacunków dotyczących kosztów wraz z dodatkowymi zastrzeżeniami co do wiarygodności szacunków. Opis kosztów, które nie zostały określone ilościowo.

4. Warianty Uproszczenie wariantów w celu przedstawienia alternatywnych pakietów środków.

Warianty rozważane w ocenie skutków dotyczą ukierunkowanych dostosowań konkretnych przepisów EMIR. W celu realizacji zakładanych celów określono szereg preferowanych wariantów strategicznych:

- Należy zapewnić nowe tymczasowe wyłączenie z obowiązku rozliczania dla systemów programów emerytalnych, ponieważ nie ma jeszcze skutecznych rozwiązań technicznych umożliwiających uczestniczenie systemów programów emerytalnych w rozliczaniu centralnym. W przeciwieństwie do innych ocenionych wariantów według takiego scenariusza CCP, członkowie rozliczający i systemy programów emerytalnych będą mieli więcej czasu na zbadanie rozwiązań technicznych i środków ułatwiających takie rozwiązania, przy jednoczesnym utrzymaniu celu EMIR dotyczącego jak najszybszego objęcia systemów programów emerytalnych rozliczaniem centralnym.
- Należy zapewnić lepsze dostosowanie przepisów dotyczących kwalifikowania kontrahentów niefinansowych podlegających obowiązkowi rozliczania i wymogom dotyczącym depozytu zabezpieczającego poprzez pełniejsze uwzględnianie charakteru transakcji na instrumentach pochodnych, które zawierają kontrahenci niefinansowi i których rozliczanie powinno być obowiązkowe. Pozwoli to obniżyć koszty dla niektórych kontrahentów niefinansowych i nie będzie budzić obaw z punktu widzenia stabilności finansowej. Jednocześnie niektórzy kontrahenci, którzy obecnie są uznawani za kontrahentów niefinansowych, ale którzy ze względu na charakter ich działalności są kontrahentami finansowymi (np. fundusze inwestycyjne objęte ramami krajowymi), zostaną włączeni w zakres definicji kontrahenta finansowego, a zatem nie będą już traktowani jako kontrahenci niefinansowi.

- Kategorię małych kontrahentów finansowych należy zdefiniować w taki sposób, by bardzo mali kontrahenci finansowi, dla których rozliczanie centralne nie jest opłacalne ze względu na niewielki wolumen ich działalności, nie podlegali obowiązkowi rozliczania. Doprowadzi to do zmniejszenia obciążenia dla małych kontrahentów finansowych, którzy mają do czynienia z niewielkimi wolumenami instrumentów pochodnych, podczas gdy pozostała część małych kontrahentów finansowych (należących do „kategorii 3” zdefiniowanej w odnośnych regulacyjnych standardach technicznych) będzie nadal zobowiązana do rozliczania po zakończeniu okresu wprowadzania określonego w regulacyjnych standardach technicznych, tym samym utrzymując zachęty dla CCP, członków rozliczających i ich klientów do opracowania rozwiązań, aby objąć nimi ten rodzaj małych kontrahentów finansowych.
- Należy usunąć obowiązek zgłaszania wstecznego (ang. *backloading*). Pozwoli to znacznie ograniczyć koszty i obciążenia ponoszone przez kontrahentów, a także wyeliminować potencjalnie niemożliwą do pokonania barierę polegającą na konieczności zgłoszenia danych, które po prostu mogą nie być dostępne, bez szkody dla potrzeb nadzoru ostrożnościowego. Jednocześnie w porównaniu z obecną sytuacją oznaczać to będzie jedynie bardzo niewielkie straty danych w porównaniu z obecnie obowiązującymi przepisami.
- Transakcje wewnątrzgrupowe obejmujące kontrahentów niefinansowych powinny zostać zwolnione z obowiązku zgłaszania. Ze względu na charakter i ograniczony wolumen takich transakcji korzyścią tego rozwiązania jest znaczne ograniczenie związanych ze zgłaszaniem kosztów i obciążeń ponoszonych przez tych kontrahentów, których ten wymóg dotyka w najbardziej nieproporcjonalny sposób, natomiast związana z tym bardzo niewielka strata danych nie będzie miała istotnego wpływu na zdolność organów do monitorowania ryzyka systemowego na pozagiełdowych rynkach instrumentów pochodnych.
- W odniesieniu do transakcji na giełdowych instrumentach pochodnych należy wprowadzić jednostronne zgłaszanie przez CCP. Zaletą tego rozwiązania jest to, że zgłaszanie transakcji na giełdowych instrumentach pochodnych będzie znacznie uproszczone bez niekorzystnego wpływu na przejrzystość rynku instrumentów pochodnych. Nieco większe obciążenie zostanie nałożone na CCP, którzy są jednak odpowiednio przygotowani do realizacji tego zadania, natomiast ogólne obciążenie dotyczące zgłaszania zostanie ograniczone, gdyż zniesiony zostanie wymóg zgłaszania transakcji na giełdowych instrumentach pochodnych przez wszystkich innych kontrahentów.
- Jeżeli chodzi o transakcje inne niż transakcje na giełdowych instrumentach pochodnych, odpowiedzialność, w tym odpowiedzialność prawną, za zgłaszanie transakcji zawieranych między małym kontrahentem niefinansowym (tj. niepodlegającym obowiązkowi rozliczania) a kontrahentem finansowym powinna spoczywać na kontrahencie finansowym transakcji. Zmniejszy to znacznie obciążenie związane ze zgłaszaniem ponoszone przez małych kontrahentów niefinansowych, dla których obciążenie to jest istotne, nie powodując przy tym jakiegokolwiek utraty danych. Dzięki temu do EMIR zostaną również wprowadzone przepisy dotyczące zgłaszania bardzo podobne do tych zawartych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 w sprawie przejrzystości transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych.

- Przepisy i procedury dotyczące zgłaszania powinny być harmonizowane, a repozytoria transakcji powinny być zobowiązane do zapewnienia odpowiedniej jakości danych. Przyczyni się to do zwiększenia przejrzystości pozagiełdowych rynków instrumentów pochodnych, ułatwi właściwym organom monitorowanie ryzyka systemowego i pozwoli na utrzymanie w miarę możliwości spójności ze standardami międzynarodowymi w tej dziedzinie. W perspektywie średnio- i długoterminowej podejście to zwiększy także proporcjonalność przepisów dotyczących zgłaszania oraz zmniejszy koszty i obciążenia.
- Należy podwyższyć pułap podstawowej wysokości grzywien nakładanych za naruszenie wymogów EMIR przez repozytoria transakcji. Zaletą tego wariantu jest zwiększona skuteczność i odstraszający skutek grzywien, co organy regulacyjne uważają za niezbędne w celu zachęcenia do zagwarantowania dobrej jakości danych przy jednoczesnym zapewnieniu proporcjonalności przepisów.
- Powiązania między przewidzianymi w EMIR narzędziami zarządzania na wypadek niewykonania zobowiązania a krajowymi przepisami dotyczącymi niewypłacalności powinny zostać doprecyzowane, aby wyłączyć z masy upadłościowej aktywa klientów.
- Do EMIR należy włączyć zasadę świadczenia usług rozliczeniowych na sprawiedliwych, rozsądnych i niedyskryminujących warunkach handlowych („zasada FRAND”). Środki te dotyczą różnych przeszkód w dostępie do usług rozliczenia; dlatego potencjalne dodatkowe obciążenie regulacyjne jest uzasadnione interesem publicznym polegającym na właściwym funkcjonowaniu rozliczania centralnego i przestrzeganiu obowiązku rozliczania.

W ocenie skutków uwzględniono również ogólne koszty i korzyści preferowanych wariantów, tak aby obniżyć koszty przestrzegania przepisów i obciążenia nakładane na uczestników rynku, bez jednoczesnego narażania na szwank stabilności finansowej.

Rozporządzeniu EMIR przyświeca ogólny cel polegający na ograniczeniu ryzyka systemowego poprzez zwiększenie bezpieczeństwa i wydajności pozagiełdowego rynku instrumentów pochodnych, natomiast niniejsza inicjatywa ma na celu podniesienie skuteczności i wydajności stosowania EMIR oraz – poprzez dostosowanie niektórych wymogów – ograniczenie obciążenia regulacyjnego i związanego z przestrzeganiem przepisów ponoszonego przez uczestników rynku, w przypadku gdy koszty przestrzegania przepisów są większe niż korzyści wynikające z wymogów ostrożnościowych, jednak bez jednoczesnego narażania na szwank stabilności finansowej. Jest to zgodne z przyjętym przez Komisję Programem lepszego stanowienia prawa.

Choć istnieje szereg ograniczeń przy obliczeniu dokładnej kwoty redukcji kosztów, w ocenie skutków oszacowano, że łączny wpływ wszystkich preferowanych wariantów, obliczony wyłącznie do celów oceny skutków, oznacza obniżenie (jednorazowych) kosztów stałych o kwotę mieszczącą się w przedziale od 2,3 mld EUR do 6,9 mld EUR oraz kosztów operacyjnych o kwotę mieszczącą się w przedziale od 1,1 mld EUR do 2,66 mld EUR. W załączniku 8 do oceny skutków przedstawiono szczegółowo założenia leżące u podstaw tych szacunków wraz z zastrzeżeniami co do ich wiarygodności. Najważniejsze wyzwania pod względem skwantyfikowania redukcji kosztów są związane głównie z faktem, że większość wymogów EMIR zaczęła być stosowana dopiero niedawno (np. obowiązki rozliczania i wymogi dotyczące depozytu zabezpieczającego), a niektóre nie mają jeszcze zastosowania (np. obowiązek rozliczania w odniesieniu do kontrahentów finansowych należących do

kategori 3). W związku z tym szacunki dotyczące redukcji kosztów opierają się na ograniczonej ilości publicznie dostępnych danych i niepotwierdzonych informacjach z rynku, które mogą niedokładnie odzwierciedlać różnorodność i specyfikę kontrahentów. Oznacza to również, że obliczenia szacunkowych redukcji kosztów są poprawne tylko na chwilę obecną. Ponadto ponieważ obliczenia skupiały się na redukcji kosztów, nie ujęto ilościowo pewnych minimalnych kosztów dostosowania. Zostały one jednak opisane w ujęciu jakościowym w załączniku 7 do oceny skutków.

Ogólnie rzecz biorąc, MŚP i mikroprzedsiębiorstwa skorzystają w szczególności z (i) ograniczenia wymogów regulacyjnych w przypadku, gdy koszty przestrzegania przepisów wydają się być większe niż korzyści wynikające z wymogów ostrożnościowych oraz z (ii) polepszenia dostępu do rozliczania. Uproszczenie wymogów dotyczących zgłaszania będzie korzystne dla wszystkich kontrahentów, w tym MŚP. Ponadto mali kontrahenci niefinansowi skorzystają z tego, że transakcje będą zgłaszane repozytoriom transakcji przez kontrahentów finansowych. Ponadto wprowadzenie nowej zasady FRAND ułatwi wielu kontrahentom dostęp do rozliczania.

W sekcji 6 oceny skutków przedstawiono analizę podziału redukcji kosztów i minimalnych kosztów dostosowania obejmującą wszystkich kontrahentów.

Po pierwsze, jeżeli chodzi o zakres wymogów dotyczących rozliczania, większa proporcjonalność w stosowaniu przepisów dotyczących rozliczania będzie korzystna dla kontrahentów niefinansowych, ponieważ przewidziane środki zapewnią równe warunki pod względem kwalifikowania kontrahentów niefinansowych podlegających obowiązkowi rozliczania i wymogom dotyczącym depozytu zabezpieczającego, chroniąc ich przed dodatkowymi stałymi kosztami mieszczącymi się w przedziale od 9,6 mln EUR do 26,7 mln EUR. Dostosowanie definicji małych kontrahentów finansowych podlegających obowiązkowi rozliczania umożliwi (bardzo) małym kontrahentom finansowym, dla których rozliczanie centralne jest nieopłacalne z ekonomicznego punktu widzenia, uniknięcie kosztów mieszczących się w przedziale od 509,7 mln EUR do 1,4 mld EUR. Systemy programów emerytalnych, a pośrednio ubezpieczający, skorzystają z nowego tymczasowego wyłączenia z obowiązku rozliczania, ponieważ nie ma jeszcze skutecznych rozwiązań technicznych. Szacuje się, że uniknięte koszty operacyjne powinny wynieść od 780 mln EUR do 1,56 mld EUR. Ponadto, w następstwie zmiany zakresu wymogów dotyczących zgłaszania, przewiduje się, że wszyscy zgłaszający kontrahenci odniosą korzyści z uproszczenia niektórych wymogów dotyczących zgłaszania, tj. ze zniesienia obowiązku zgłaszania danych historycznych i zgłaszania transakcji na giełdowych instrumentach pochodnych. W szczególności przewiduje się, że zwolnienie z obowiązku zgłaszania transakcji wewnątrzgrupowych, w których jednym z kontrahentów jest kontrahent niefinansowy, oraz zwolnienie małych kontrahentów niefinansowych z obowiązku zgłaszania transakcji zawartych między nimi a kontrahentami niefinansowymi obniży koszty przestrzegania przepisów EMIR dla przedsiębiorstw gospodarki realnej. Ogółem szacuje się, że łączne obniżenie ponoszonych przez przedsiębiorstwa związanych z EMIR kosztów przestrzegania przepisów będzie się mieściło w przedziale od 350 mln EUR do 1,1 mld EUR w przypadku kosztów operacyjnych i od 1,8 mld EUR do 5,3 mld EUR w przypadku kosztów stałych.

Po drugie, większa przejrzystość pozycji i ekspozycji w instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym umożliwi organom zidentyfikowanie ewentualnych problemów na wcześniejszym etapie oraz podjęcie w odpowiednim czasie działań w celu przeciwdziałania wszelkim rodzajom ryzyka, a zatem korzystnie wpłynie na

odporność rynków finansowych, przy jednoczesnych minimalnych kosztach dostosowania dla kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji.

Po trzecie, poprawa dostępu do rozliczania umożliwi pozostałym uczestnikom rynku, w szczególności działającym w ramach gospodarki realnej, zarządzanie ich ryzykiem i zabezpieczanie się przed nim, zmniejszając prawdopodobieństwo wystąpienia nagłych wstrząsów i zakłóceń działalności gospodarczej, a także przyczyni się do bardziej stabilnego rozwoju biznesu i bezpieczeństwa zatrudnienia dla ich pracowników. W szczególności przedsiębiorstwa, które będą nadal podlegały obowiązkowi rozliczania ze względu na ich profil ryzyka systemowego, powinny skorzystać z redukcji kosztów stałych mieszczącej się w przedziale od 24,8 mln EUR do 69,5 mln EUR. Podobnie szacunkowe korzyści dla małych instytucji finansowych o znaczeniu systemowym z usprawnionego dostępu do rozliczania powinny wynieść od 32,6 mln EUR do 91,3 mln EUR, kiedy obowiązek rozliczania będzie miał zastosowanie. Te szacunkowe redukcje kosztów uwolnią zatem środki na cele inwestycyjne z korzyścią dla realizacji celów unii rynków kapitałowych i strategii Komisji na rzecz tworzenia miejsc pracy i wzrostu gospodarczego.

Ogólnie rzecz biorąc, nie powinno być żadnych istotnych kosztów społecznych ani gospodarczych. Przewidziane uproszczenie i większa proporcjonalność przepisów dotyczących zgłaszania umożliwi osiągnięcie celów EMIR przy jednoczesnym znacznym zmniejszeniu ogólnego obciążenia administracyjnego ponoszonego przez kontrahentów, którzy podlegają wymogom dotyczącym zgłaszania zgodnie z EMIR. Jeżeli chodzi o zmiany dotyczące odpowiedzialności za spełnianie obowiązku zgłaszania, podmioty, które powinny w przyszłości wziąć na siebie obowiązek zgłaszania, są lepiej przygotowane do realizacji tego zadania, a ze względu na korzyści skali łączne koszty powinny ulec obniżeniu. W szczególności CCP poniosą minimalne koszty dostosowania związane z potrzebą wprowadzenia zgłaszania transakcji na giełdowych instrumentach pochodnych. Jednakże w związku z tym, że CCP mają już znaczną ilość danych na temat tych transakcji i są już zobowiązane do zgłaszania wszystkich centralnie rozliczanych transakcji na instrumentach pochodnych zgodnie z EMIR, dodatkowe obciążenia nakładane na CCP byłyby niewielkie. Dodatkowe środki, które mają na celu ujednolicenie obliczania progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania oraz dalszą harmonizację przepisów i procedur dotyczących zgłaszania, mogą co najwyżej pociągnąć za sobą pewne ograniczone dostosowanie kosztów administracyjnych, w szczególności dla repozytoriów transakcji, we wstępnej fazie realizacji, lecz w perspektywie średnio- i długoterminowej powinny one prowadzić do większej wydajności i obniżenia ogólnego obciążenia. W odniesieniu do repozytoriów transakcji, jako że w każdym razie musiałyby one wprowadzić odpowiednie procedury w celu spełnienia wymogów wynikających z rozporządzenia w sprawie transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych, działania w ramach polityki na mocy EMIR, które są analizowane w niniejszej ocenie skutków, nie spowodowałyby znacznego dodatkowego obciążenia. Podobnie przewiduje się, że wymóg przestrzegania sprawiedliwych, rozsądnych i niedyskryminujących warunków handlowych w ramach świadczenia usług rozliczeniowych, który przyniesie korzyści wielu kontrahentom, spowoduje jedynie ograniczone dodatkowe koszty administracyjne dla członków rozliczających.

3.4. Prawa podstawowe

Wniosek nie powinien mieć bezpośredniego wpływu na ochronę tych praw, wymienionych w głównych konwencjach ONZ w zakresie praw człowieka, Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej (stanowiącej integralną część Traktatów UE) oraz europejskiej konwencji praw człowieka.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie będzie miał wpływu finansowego na budżet Unii.

Przyjęcie niniejszego wniosku oznaczałoby konieczność aktualizacji lub rozwinięcia przez ESMA pięciu standardów technicznych. Standardy techniczne mają zostać przedstawione 9 miesięcy po wejściu w życie rozporządzenia. Zadania, które ma wykonać ESMA, nie będą wymagały tworzenia dodatkowych stanowisk i mogą być realizowane z wykorzystaniem istniejących zasobów.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

5.1. Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania

Wniosek zawiera klauzulę, zgodnie z którą powinna zostać przeprowadzona ocena całego EMIR, ze zwróceniem szczególnej uwagi na jego skuteczność i wydajność w zakresie osiągania podstawowych celów tego rozporządzenia, przy czym ESMA przedstawia sprawozdanie dotyczące pewnych konkretnych elementów:

- opracowania skutecznych rozwiązań w celu umożliwienia uczestniczenia systemów programów emerytalnych w rozliczaniu centralnym i wpływu tych rozwiązań na poziom rozliczania centralnego przez systemy programów emerytalnych;
- wpływu proponowanych rozwiązań na poziom rozliczania przez kontrahentów niefinansowych oraz zbadania podziału rozliczania w ramach kategorii kontrahentów niefinansowych, zwłaszcza w odniesieniu do stosowności progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania;
- wpływu proponowanych rozwiązań na poziom rozliczania przez małych kontrahentów finansowych oraz zbadania podziału rozliczania w ramach kategorii małych kontrahentów finansowych, zwłaszcza w odniesieniu do stosowności progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania;
- jakości danych dotyczących transakcji, które to dane są zgłaszane repozytoriom transakcji, dostępności tych danych i jakości informacji otrzymanych od repozytoriów transakcji;
- dostępności rozliczania dla wszystkich kontrahentów.

Co do zasady ocena ta powinna zostać przeprowadzona najpóźniej 3 lata od daty rozpoczęcia stosowania zmian wprowadzonych przez niniejszy wniosek. W niektórych przypadkach, zwłaszcza w odniesieniu do systemów programów emerytalnych, ważne jest, by na bieżąco monitorować postępy w zakresie dostępności rozwiązań dotyczących rozliczania dla systemów programów emerytalnych.

5.2. Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku

Zmiany obowiązku rozliczania przewidzianego w rozporządzeniu EMIR (rozporządzenie EMIR, art. 2, 4, nowy art. 4a, nowy art. 6b, art. 10, 85 i 89)

Kontrahenci finansowi

W art. 1 ust. 2 lit. a) niniejszego wniosku zmieniono art. 4 ust. 1 lit. a) EMIR, tak aby warunki objęcia kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym obowiązkiem rozliczania, gdy kontrahent jest kontrahentem finansowym, zostały określone w nowym art. 4a ust. 1 akapit drugi. Ten nowy artykuł został dodany przez art. 1 ust. 3 niniejszego wniosku. W nowym art. 4a ust. 1 akapit drugi określono progi wiążące się z obowiązkiem rozliczania w odniesieniu do kontraktów zawartych przez kontrahentów finansowych poprzez odniesienie się do progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania określonych na mocy art. 10 ust. 4 lit. b), a zatem progi te są takie same jak progi dla kontrahentów niefinansowych. W art. 4a ust. 1 akapit drugi lit. b) ustanowiono, że przekroczenie jednej z wartości ustalonych dla klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym skutkuje nałożeniem obowiązku rozliczania w odniesieniu do wszystkich klas aktywów. Ponadto nowy art. 4a ust. 1 wyjaśnia sposób obliczania progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania. Kontrahent finansowy zaczyna podlegać obowiązkowi rozliczania, jeżeli jego zagregowana średnia pozycja na koniec miesiąca w odniesieniu do marca, kwietnia i maja przekracza progi wiążące się z obowiązkiem rozliczania. Podobnie jest w przypadku obliczania progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania przez kontrahentów niefinansowych.

Ponadto w celu zagwarantowania, że definicja obejmuje wszystkie podmioty, które ze względu na charakter swojej działalności są kontrahentami finansowymi, art. 1 ust. 1 dodaje do definicji kontrahenta finansowego zawartej w art. 2 EMIR alternatywne fundusze inwestycyjne zarejestrowane zgodnie z prawem krajowym, które obecnie są uznawane za kontrahentów niefinansowych zgodnie z EMIR, a także centralne depozyty papierów wartościowych i jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji. Podmioty te będą zatem na mocy EMIR traktowane jako kontrahenci finansowi.

Kontrahenci niefinansowi

Art. 1 ust. 8 dotyczy zmiany art. 10 ust. 1 i 2 EMIR. W zmienionym ust. 1 zmodyfikowano sposób obliczania progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania. Kontrahent niefinansowy zaczyna podlegać obowiązkowi rozliczania, jeżeli jego zagregowana średnia pozycja na koniec miesiąca w odniesieniu do marca, kwietnia i maja przekracza progi wiążące się z obowiązkiem rozliczania, a nie jak to miało miejsce na mocy obecnych przepisów EMIR, jeżeli średnia pozycja w ciągu 30 dni roboczych przekracza próg wiążący się z obowiązkiem rozliczania. Odniesienie do ust. 3 oznacza, że utrzymano obecne wyłączenie w zakresie zabezpieczenia, więc tylko te kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, co do których nie można obiektywnie stwierdzić za pomocą pomiarów, że zmniejszają ryzyko bezpośrednio związane z działalnością handlową lub działalnością w zakresie zarządzania aktywami i pasywami, są objęte obliczaniem progów.

W ust. 1 akapit drugi lit. b) określono, że obowiązek rozliczania ma zastosowanie jedynie w odniesieniu do klasy lub klas aktywów, w przypadku których przekroczony został próg wiążący się z obowiązkiem rozliczania oraz które są objęte obowiązkiem rozliczania.

Systemy programów emerytalnych

W art. 1 ust. 20 zastąpiono art. 89 ust. 1 akapit pierwszy EMIR w celu przedłużenia o trzy lata tymczasowego wyłączenia systemów programów emerytalnych z obowiązku rozliczania ze względu na brak skutecznych rozwiązań technicznych służących przenoszeniu przez systemy programów emerytalnych zabezpieczeń niegotówkowych jako zmiennych depozytów zabezpieczających. Art. 1 ust. 19 lit. b) zastępuje art. 85 ust. 2 EMIR i określa w lit. a), b), c), d), e) i f) kryteria, które Komisja musi ocenić i uwzględnić w sprawozdaniu na temat postępów w kierunku opracowania skutecznych rozwiązań technicznych z uwzględnieniem wkładu ESMA, EIOPA, EUNB i ERRS. Chociaż dotychczas różne czynniki uniemożliwiały opracowanie takich

rozwiązań, Komisja uważa, że możliwe jest opracowanie skutecznych rozwiązań technicznych w ciągu trzech lat od przyjęcia niniejszego wniosku, i spodziewa się, że uczestnicy rynku podejmą prace w tym zakresie w oparciu o te ramy czasowe. Przemawia za tym także założenie, że niektóre czynniki regulacyjne, które zniechęcały do szerszego udostępniania usług rozliczeniowych (np. wprowadzenie wymogów kapitałowych w oparciu o wskaźnik dźwigni) zostaną w tym czasie usunięte. Jedynie w mało prawdopodobnym przypadku wystąpienia nieprzewidzianych wydarzeń o znaczącym charakterze, Komisja jest uprawniona do przedłużenia wyłączenia raz o dwa lata w drodze aktu delegowanego, jeżeli po przeprowadzeniu dokładnej oceny stwierdzi, że okoliczności to uzasadniają.

Usunięcie wymogu wstecznego rozliczania

Art. 1 ust. 2 lit. b) usuwa wymóg określony w art. 4 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) EMIR dotyczący rozliczania kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych lub odnowionych w dniu lub po dniu powiadomienia ESMA przez właściwy organ o udzieleniu CCP zezwolenia na rozliczanie danej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, ale przed dniem, z którym obowiązek rozliczania staje się skuteczny, w przypadku gdy okres pozostały do zapadalności tych kontraktów jest dłuższy niż minimalny okres pozostały do zapadalności kontraktów określony na podstawie art. 5 ust. 2 lit. c) w rozporządzeniu delegowanym Komisji w sprawie obowiązków rozliczania.

Zawieszenie obowiązku rozliczania

Art. 1 ust. 6 wprowadza do rozporządzenia EMIR nowy art. 6b, który uprawnia Komisję do tymczasowego zawieszenia z określonych względów wszelkich obowiązków rozliczania na podstawie wniosku złożonego przez ESMA i ustanawia procedurę zawieszenia. Jak zauważył również ESMA, uprawnienie to jest potrzebne, ponieważ w pewnych szczególnych okolicznościach dalsze stosowanie obowiązku rozliczania może być niemożliwe (na przykład ze względu na fakt, że CCP rozliczający największą część danej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym mogą wyjść z danego rynku) lub może mieć negatywne skutki dla stabilności finansowej (na przykład ze względu na to, że obowiązek rozliczania wpłynąłby negatywnie na zabezpieczenia dwustronne kontrahentów niemających dostępu do rynku rozliczanego centralnie). Tego rodzaju zmiany mogą pojawić się nieoczekiwanie, a obecna procedura zniesienia obowiązku rozliczania, która wymagałaby zmiany regulacyjnego standardu technicznego, może być zbyt wolna, aby zareagować na zmieniającą się sytuację na rynku lub zakłócenia stabilności finansowej. Nowe uprawnienie jest ściśle uwarunkowane, a takie zawieszenie byłoby ograniczone w czasie. Procedura usunięcia na stałe obowiązku rozliczania pozostaje niezmieniona i zawsze będzie wymagała zmiany regulacyjnego standardu technicznego.

Zmiany w celu zachęcania do rozliczania oraz zwiększenia do niego dostępu (art. 4 i 39 EMIR)

Art. 1 ust. 2 lit. c) wprowadza do EMIR nowy art. 4 ust. 3a, zgodnie z którym członkowie rozliczający i ich klienci, którzy świadczą usługi rozliczeniowe na rzecz innych kontrahentów lub oferują swoim klientom możliwość świadczenia takich usług na rzecz innych kontrahentów, zobowiązani są do prowadzenia tej działalności na sprawiedliwych, rozsądnych i niedyskryminujących warunkach handlowych. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych w celu doprecyzowania definicji tych sprawiedliwych, rozsądnych i niedyskryminujących warunków.

Art. 1 ust. 11 wprowadza nowy ustęp do art. 39 EMIR w celu wyjaśnienia, że aktywa stanowiące pokrycie pozycji zapisanych na danym rachunku nie są częścią masy upadłościowej CCP lub uczestnika rozliczającego, który prowadzi oddzielną ewidencję i rachunki. Przepis daje pewność podmiotom, które świadczą usługi rozliczeniowe lub oferują swoim klientom możliwość świadczenia takich usług, że mogą one wywiązać się ze swoich zobowiązań w odniesieniu do przewidzianych w EMIR procedur zarządzania na wypadek niewykonania zobowiązania. Zachęci je to do udzielania dostępu do centralnego rozliczania kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w ramach świadczonej usługi. Przepisy te dają również pewność klientom i klientom pośrednim, że w przypadku niewykonania zobowiązania przez członka rozliczającego lub klienta świadczącego usługi rozliczeniowe ich aktywa są chronione i mogą zatem zostać przeniesione do innych członków rozliczających lub klientów świadczących pośrednie usługi rozliczeniowe. Stanowi to dalszą zachętę do rozliczania centralnego.

Zmiany wymogów dotyczących przejrzystości CCP (art. 38 EMIR)

W art. 1 ust. 10 dodano art. 38 ust. 6 i 7 EMIR, tak aby kontrahenci centralni byli zobowiązani do zapewnienia swoim członkom rozliczającym narzędzi do symulacji ich wymogów dotyczących początkowego depozytu zabezpieczającego (ust. 6), a także szczegółowego przeglądu modeli początkowych depozytów zabezpieczających, które wykorzystują (ust. 7).

Zmiany technik ograniczania ryzyka kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, nierozliczanych przez CCP (art. 11 EMIR)

Aby uniknąć rozbieżności w całej Unii w zakresie stosowania technik ograniczania ryzyka, w art. 1 ust. 9 uprawniono europejskie urzędy nadzoru do opracowania projektów regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia procedury początkowego zatwierdzania przez organy nadzoru procedur w zakresie zarządzania ryzykiem, które wymagają terminowej, precyzyjnej i odpowiednio wyodrębnionej wymiany zabezpieczeń, oraz wszelkich istotnych zmian tych procedur.

Zmiany obowiązku zgłaszania (art. 9 EMIR)

Art. 1 ust. 7 lit. a) usuwa wymóg określony w art. 9 ust. 1 EMIR dotyczący zgłaszania przeszłych transakcji, tj. transakcji, które nie obowiązywały już w dniu rozpoczęcia obowiązku sprawozdawczego w dniu 12 lutego 2014 r. Ponadto wprowadza on przepis do art. 9 ust. 1 EMIR, zgodnie z którym transakcje wewnątrzgrupowe, w przypadku których co najmniej jeden z kontrahentów jest kontrahentem niefinansowym, są zwolnione z obowiązku zgłaszania.

Art. 1 ust. 7 lit. b) wprowadza nowy art. 9 ust. 1a. Ten nowy ust. 1a określa zasady dotyczące obowiązku zgłaszania w niektórych szczególnych przypadkach poprzez ustalenie, który podmiot jest odpowiedzialny za zgłaszanie, w tym ponosi za to odpowiedzialność:

- w przypadku transakcji, które nie są transakcjami pochodnymi poza rynkiem regulowanym (czyli transakcjami giełdowymi), CCP jest odpowiedzialny, w tym ponosi odpowiedzialność prawną, za zgłaszanie transakcji w imieniu obu kontrahentów;
- w odniesieniu do transakcji zawieranych między kontrahentem finansowym a kontrahentem niefinansowym, który nie podlega obowiązkowi rozliczania, kontrahent finansowy jest odpowiedzialny, w tym ponosi odpowiedzialność prawną, za zgłoszenie transakcji w imieniu obu kontrahentów;

- spółka zarządzająca UCITS, które jest kontrahentem kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, jest odpowiedzialna, w tym ponosi odpowiedzialność prawną, za zgłoszenie kontraktu w imieniu danego UCITS;
- zarządzający jest odpowiedzialny, w tym ponosi odpowiedzialność prawną, za zgłoszenie kontraktu w imieniu alternatywnego funduszu inwestycyjnego (AFI), który jest kontrahentem kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.

W każdym przypadku kontrahenci i CCP muszą zapewnić, aby nie powielać zgłaszania informacji szczegółowych o zawartym kontrakcie pochodnym. Ponadto mogą oni zlecać wykonywanie tego obowiązku zgłaszania.

Art. 1 ust. 7 lit. c) rozszerza uprawnienia ESMA w zakresie opracowywania standardów technicznych, aby umożliwić dalszą harmonizację przepisów i wymogów dotyczących zgłaszania, w szczególności standardów danych, metod i uzgodnień dotyczących zgłaszania.

Zmiany w celu zapewnienia odpowiedniej jakości danych (art. 78 i 81 EMIR)

Art. 1 ust. 16 uzupełnia ogólne wymogi dotyczące repozytoriów transakcji zawarte w art. 78 EMIR w odniesieniu do: posiadania odpowiednich procedur dotyczących uzgadniania danych między repozytoriami transakcji; posiadania odpowiednich procedur w celu zapewnienia odpowiedniej jakości zgłaszanych danych; oraz ustanowienia odpowiednich zasad prawidłowego przekazywania danych do innych repozytoriów transakcji, na wniosek przedsiębiorstwa podlegającego obowiązkowi zgłaszania zgodnie z art. 9 lub gdy jest to wymagane z jakiegokolwiek innego powodu. Ponadto ESMA jest uprawniona do opracowania procedur, które mają być stosowane przez repozytorium transakcji do zatwierdzania zgłaszanych danych pod względem ich kompletności i dokładności oraz do uzgadniania danych między repozytoriami transakcji.

Art. 1 ust. 17 lit. b) dodaje nowy art. 81 ust. 3a EMIR, w którym zobowiązuje się repozytoria transakcji do udzielania kontrahentom dostępu do wszystkich danych zgłoszonych w ich imieniu w celu umożliwienia sprawdzenia dokładności tych danych.

Zmiany procedury rejestracji repozytoriów transakcji (art. 56 i 72 EMIR)

Art. 1 ust. 12 lit. a) zmienia art. 56 EMIR poprzez wprowadzenie możliwości złożenia uproszczonego wniosku o rozszerzenie rejestracji repozytorium transakcji, które jest już zarejestrowane zgodnie z rozporządzeniem w sprawie transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych. Art. 1 ust. 12 lit. b) i c) uprawnia ESMA do opracowywania standardów technicznych dotyczących uproszczonego wniosku o rozszerzenie rejestracji w celu uniknięcia powielania procedur. Art. 1 ust. 14 wprowadza w związku z tym zmianę art. 72 ust. 1 w odniesieniu do opłat, w przypadku gdy repozytorium transakcji jest już zarejestrowane zgodnie z rozporządzeniem w sprawie transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych.

Zmiany dotyczące nadzoru nad repozytoriami transakcji (art. 65 i załącznik I do EMIR)

Grzywny nakładane przez ESMA na repozytoria transakcji, które bezpośrednio nadzoruje, muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające, aby zapewnić skuteczność wykonywania przez ESMA uprawnień nadzorczych. W związku z tym art. 1 ust. 13 zmienia art. 65 ust. 2 EMIR poprzez podniesienie pułapu podstawowej wysokości grzywien, które ESMA może nałożyć na repozytoria transakcji, do 100 000 lub 200 000 EUR w zależności od naruszenia. Ponadto zmiana

wprowadza brakującą podstawową wysokość grzywien za naruszenia związane z utrudnianiem działalności w zakresie nadzoru, o których mowa w załączniku I sekcja IV. W odniesieniu do tych naruszeń proponuje się, aby wysokość grzywny wynosiła co najmniej 5 000 EUR i nie przekraczała 10 000 EUR.

Art. 1 ust. 21 zmienia załącznik I do EMIR poprzez dodanie do wykazu naruszeń zawartych w tym załączniku naruszeń dotyczących nowych ogólnych wymogów dotyczących repozytoriów transakcji zawartych w nowym art. 78 ust. 9 oraz naruszenia przewidzianego w art. 55 ust. 4, gdy repozytorium transakcji nie powiadamia w odpowiednim czasie ESMA o wszelkich istotnych zmianach warunków jego pierwszej rejestracji.

Zmiany wymogów dotyczących dostępności danych w repozytoriach transakcji (art. 76a i 81 EMIR)

W art. 1 ust. 15 wprowadza się nowy art. 76a do EMIR. Organom państw trzecich, w których istnieją repozytoria transakcji, przyznaje się prawo bezpośredniego dostępu do danych przechowywanych w unijnych repozytoriach transakcji, jeżeli Komisja przyjęła akt wykonawczy uznający, że w danym państwie trzecim a) repozytoria transakcji uzyskały odpowiednie zezwolenie; b) na bieżąco sprawuje się skuteczny nadzór nad repozytoriami transakcji i skutecznie egzekwuje się ich obowiązki; c) istnieją gwarancje zachowania tajemnicy służbowej, w tym ochrony przez stosowne organy tajemnic handlowych wymienianych ze stronami trzecimi, które to gwarancje są co najmniej równoważne gwarancjom ustanowionym w niniejszym rozporządzeniu; oraz d) na repozytoriach transakcji, które uzyskały zezwolenie w danym państwie trzecim, ciąży prawnie wiążący i możliwy do wyegzekwowania obowiązek udzielenia odpowiednim organom Unii bezpośredniego i natychmiastowego dostępu do danych. Art. 1 ust. 17 wprowadza zmianę do art. 81 EMIR w odniesieniu do wykazu podmiotów, którym repozytoria transakcji muszą udostępniać informacje, aby umożliwić im wykonywanie ich obowiązków i uprawnień. Zmiany te są niezbędne w celu uwzględnienia zalecenia przedstawionego w przeglądzie zgłaszania transakcji pochodnych poza rynkiem regulowanym wydanym przez Radę Stabilności Finansowej w listopadzie 2015 r., zgodnie z którym wszystkie jurysdykcje powinny najpóźniej do czerwca 2018 r. posiadać ramy prawne pozwalające na dostęp zarówno krajowym, jak i zagranicznym organom do danych zgromadzonych w dowolnym krajowym repozytorium transakcji. Jednocześnie w oczywistym interesie organów publicznych w Unii jest posiadanie dostępu do danych przechowywanych przez repozytoria transakcji z państw trzecich w celu uzyskania pełnego obrazu światowych rynków instrumentów pochodnych. Zmiana ta jest ukierunkowana i ograniczona do wzajemnego dostępu organów publicznych do danych.

Art. 1 ust. 17 lit. b) wprowadza nowy wymóg, zgodnie z którym repozytoria transakcji muszą zapewnić kontrahentom i CCP, którzy zlecili wykonywanie obowiązku zgłaszania, dostęp do danych zgłoszonych w ich imieniu.

Art. 1 ust. 17 lit. c) rozszerza zakres uprawnienia udzielonego ESMA zgodnie z art. 81 ust. 5 EMIR w zakresie opracowania projektów regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania i ujednolicenia warunków i uzgodnień, zgodnie z którymi repozytoria transakcji mają udzielać bezpośredniego i natychmiastowego dostępu do danych podmiotom, o których mowa w art. 81 ust. 3, a także związanych z tym dokumentów.

Klauzula dotycząca oceny (art. 85 EMIR)

W art. 1 ust. 19 uprawniono Komisję do oceny EMIR i przygotowania ogólnego sprawozdania, które należy przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wraz z wszelkimi stosownymi wnioskami.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do obowiązku rozliczania, zawieszania obowiązku rozliczania, wymogów dotyczących zgłaszania, technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego, rejestracji repozytoriów transakcji i nadzoru nad nimi, a także wymogów dotyczących repozytoriów transakcji

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego¹⁸,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹⁹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą²⁰,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012²¹ zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej (UE) w dniu 27 lipca 2012 r. i weszło w życie w dniu 16 sierpnia 2012 r. Wymogi zawarte w tym rozporządzeniu, a mianowicie: centralne rozliczanie zestandaryzowanych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym; wymogi dotyczące depozytu zabezpieczającego; wymogi dotyczące ograniczania ryzyka operacyjnego w odniesieniu do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są centralnie rozliczane; obowiązki zgłaszania kontraktów

¹⁸ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

²⁰ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia [...] r. Dz.U. C [...] z [...], s. [...] oraz decyzja Rady z dnia [...] r.

²¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

pochodnych; wymogi nakładane na kontrahentów centralnych (CCP) oraz wymogi nakładane na repozytoria transakcji przyczyniają się do ograniczenia ryzyka systemowego poprzez zwiększenie przejrzystości pozagiełdowego rynku instrumentów pochodnych, ograniczenie ryzyka kredytowego kontrahenta oraz zmniejszenie ryzyka operacyjnego związanego z instrumentami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym.

- (2) Uproszczenie przepisów w niektórych obszarach objętych rozporządzeniem (UE) nr 648/2012 oraz bardziej proporcjonalne podejście w tych obszarach jest zgodne z programem sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT) Komisji, w którym podkreślono konieczność obniżenia kosztów i uproszczenia przepisów, tak by Unia realizowała cele swojej polityki w bardziej wydajny sposób, a także ma na celu w szczególności ograniczenie obciążeń regulacyjnych i administracyjnych.
- (3) Wydajne i odporne systemy potransakcyjne i rynki zabezpieczeń są podstawowymi elementami dobrze funkcjonującej unii rynków kapitałowych, a także pozwalają na intensyfikację wysiłków mających na celu wspieranie inwestycji, wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy zgodnie z priorytetami politycznymi Komisji.
- (4) W latach 2015 i 2016 Komisja przeprowadziła dwie konsultacje publiczne dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012. Komisja otrzymała również uwagi dotyczące stosowania tego rozporządzenia od Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych („ESMA”), Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego („ERRS”) i Europejskiego Systemu Banków Centralnych (zwanego dalej „ESBC”). W wyniku tych konsultacji stwierdzono, że cele rozporządzenia (UE) nr 648/2012 cieszą się poparciem zainteresowanych stron i nie jest konieczny gruntowny przegląd tego rozporządzenia. W dniu 23 listopada 2016 r. Komisja przyjęła sprawozdanie z przeglądu zgodnie z art. 85 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 648/2012. Mimo że nie wszystkie przepisy rozporządzenia (UE) nr 648/2012 mają w pełni zastosowanie, a zatem kompleksowa ocena tego rozporządzenia nie jest jeszcze możliwa, w sprawozdaniu wskazano obszary, w których konieczne jest ukierunkowane działanie, aby zagwarantować, że cele rozporządzenia (UE) nr 648/2012 zostaną osiągnięte w bardziej proporcjonalny, wydajny i skuteczny sposób.
- (5) Rozporządzenie (UE) nr 648/2012 powinno obejmować wszystkich kontrahentów finansowych, którzy mogą stwarzać istotne ryzyko systemowe dla systemu finansowego. Należy zatem zmienić definicję kontrahentów finansowych.
- (6) Kontrahenci finansowi, których wolumen działalności na pozagiełdowych rynkach instrumentów pochodnych jest zbyt niski, aby stanowić istotne ryzyko systemowe dla systemu finansowego, w związku z czym rozliczanie centralne jest nieopłacalne, powinni zostać zwolnieni z obowiązku rozliczania, przy czym powinni nadal podlegać wymogowi wymiany zabezpieczenia w celu ograniczenia ryzyka systemowego. Przekroczenie progu wiążącego się z obowiązkiem rozliczania w odniesieniu do co najmniej jednej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym przez kontrahenta finansowego powinno jednak skutkować nałożeniem obowiązku rozliczania w odniesieniu do wszystkich klas instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym ze względu na wzajemne powiązania kontrahentów

finansowych i potencjalne ryzyko systemowe dla systemu finansowego, które może wystąpić, jeżeli te kontrakty pochodne nie będą rozliczane centralnie.

- (7) Kontrahenci niefinansowi są ze sobą mniej powiązani niż kontrahenci finansowi. Ponadto prowadzą oni często działalność w odniesieniu do jednej tylko klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. W związku z tym ich działalność stanowi mniejsze ryzyko systemowe dla systemu finansowego niż działalność kontrahentów finansowych. Zakres stosowania obowiązku rozliczania w przypadku kontrahentów niefinansowych powinien zatem zostać zawężony, tak by kontrahenci niefinansowi podlegali obowiązkowi rozliczania wyłącznie w odniesieniu do danej klasy lub klas aktywów, w odniesieniu do których przekroczono próg wiążący się z obowiązkiem rozliczania, przy czym powinni oni jednak nadal podlegać wymogowi wymiany zabezpieczeń, w przypadku gdy przekroczony zostanie dowolny próg wiążący się z obowiązkiem rozliczania.
- (8) Wymóg rozliczania pewnych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych przed dniem, w którym obowiązek rozliczania stał się skuteczny, prowadzi do niepewności prawnej i trudności operacyjnych, a korzyści z niego płynące są ograniczone. W szczególności wymóg ten powoduje dodatkowe koszty i obciążenia ponoszone przez kontrahentów tych kontraktów i może mieć również negatywny wpływ na prawidłowe funkcjonowanie rynku, nie polepszając przy tym znacząco jednolitego i spójnego stosowania rozporządzenia (UE) nr 648/2012 lub ustanowienia równych warunków działania dla uczestników rynku. Należy zatem usunąć ten wymóg.
- (9) Kontrahenci, których wolumen działalności na rynkach instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym jest niewielki, napotykają trudności w dostępie do rozliczania centralnego, zarówno jako klienci członka rozliczającego, jak i w drodze pośrednich uzgodnień rozliczeniowych. Nakładany na członków rozliczających wymóg oferowania pośrednich usług rozliczeniowych na rozsądnych warunkach handlowych nie jest zatem skuteczny. Członkowie rozliczający i klienci członków rozliczających, którzy świadczą usługi rozliczeniowe bezpośrednio na rzecz innych kontrahentów lub pośrednio, pozwalając swoim własnym klientom na świadczenie tych usług na rzecz innych kontrahentów, powinni być zatem wyraźnie zobowiązani do prowadzenia tej działalności na sprawiedliwych, rozsądnych i niedyskryminujących warunkach handlowych.
- (10) W pewnych sytuacjach powinno być możliwe zawieszenie obowiązku rozliczania. Po pierwsze zawieszenie powinno być możliwe, jeżeli kryteria, na podstawie których konkretna klasa instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zaczęła podlegać obowiązkowi rozliczenia, nie są już spełniane. Może do tego dojść w przypadku, gdy dana klasa instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym nie jest już odpowiednia do rozliczania centralnego lub w przypadku gdy nastąpiła istotna zmiana jednego z tych kryteriów w odniesieniu do danej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Zawieszenie obowiązku rozliczania powinno być również możliwe w przypadku, gdy CCP przestaje oferować usługi rozliczeniowe w odniesieniu do konkretnej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym lub konkretnego rodzaju kontrahentów, a inni CCP nie mogą wystarczająco szybko przejąć świadczenia tych usług rozliczeniowych. Ponadto zawieszenie obowiązku rozliczania powinno być

również możliwe w przypadku, gdy jest to konieczne w celu uniknięcia poważnego zagrożenia dla stabilności finansowej w Unii.

- (11) Zgłaszanie przeszłych transakcji okazało się trudne z uwagi na niedostępność niektórych informacji szczegółowych, które to informacje nie były wymagane przed wejściem w życie rozporządzenia (UE) nr 648/2012, ale są wymagane obecnie. Doprowadziło to do dużej liczby nieprzedstawionych zgłoszeń i niskiej jakości zgłaszanych danych, podczas gdy obciążenie związane ze zgłaszaniem tych transakcji jest znaczące. W związku z tym istnieje duże prawdopodobieństwo, że te historyczne dane nie zostaną wykorzystane. Ponadto do daty, od której termin zgłaszania przeszłych transakcji stanie się skuteczny, wiele z tych transakcji już wygaśnie, a wraz z nimi związane z nimi ekspozycje i ryzyko. Aby zapobiec takiej sytuacji, należy usunąć wymóg zgłaszania przeszłych transakcji.
- (12) Transakcje wewnątrzgrupowe z kontrahentami niefinansowymi stanowią stosunkowo małą część wszystkich transakcji pochodnych poza rynkiem regulowanym i są wykorzystywane głównie do celów zabezpieczenia wewnętrznego w ramach grupy. W związku z tym transakcje te nie przyczyniają się w znaczącym stopniu do zwiększenia ryzyka systemowego i wzajemnych powiązań, niemniej obowiązek zgłaszania tych transakcji oznacza istotne koszty i obciążenia dla kontrahentów niefinansowych. Transakcje wewnątrzgrupowe, w przypadku których co najmniej jeden z kontrahentów jest kontrahentem niefinansowym, powinny zatem zostać zwolnione z obowiązku zgłaszania.
- (13) Wymóg zgłaszania kontraktów na giełdowe instrumenty pochodne nakłada znaczne obciążenia na kontrahentów ze względu na duże wolumeny tych kontraktów zawieranych codziennie. Ponadto, ponieważ rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014²² nakłada wymóg, aby każdy kontrakt na giełdowe instrumenty pochodne był rozliczany przez CCP, CCP posiadają już znaczną większość informacji szczegółowych dotyczących tych kontraktów. W celu zmniejszenia obciążenia związanego ze zgłaszaniem kontraktów na giełdowe instrumenty pochodne odpowiedzialność, w tym odpowiedzialność prawną, za ich zgłaszanie w imieniu obu kontrahentów, a także za zapewnienie dokładności zgłaszanych informacji szczegółowych powinna spoczywać na CCP.
- (14) W celu zmniejszenia obciążenia związanego ze zgłaszaniem, które ponoszą mali kontrahenci niefinansowi, kontrahent finansowy powinien być odpowiedzialny, w tym ponosić odpowiedzialność prawną, za zgłaszanie – w imieniu zarówno swoim, jak i kontrahenta niefinansowego, który nie podlega obowiązkowi rozliczania – kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych przez tego kontrahenta niefinansowego, a także za zapewnienie dokładności zgłaszanych informacji szczegółowych.
- (15) Należy również określić podmioty, które ponoszą odpowiedzialność za zgłaszanie innych kontraktów pochodnych. W związku z tym należy sprecyzować, że spółka zarządzająca przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe („UCITS”) jest odpowiedzialna, w tym ponosi odpowiedzialność prawną,

²² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84).

za zgłaszanie w imieniu tego UCITS kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych przez to UCITS, a także za zapewnienie dokładności zgłaszanych informacji szczegółowych. Podobnie zarządzający alternatywnym funduszem inwestycyjnym („AFI”) powinien być odpowiedzialny, w tym ponosić odpowiedzialność prawną, za zgłaszanie w imieniu tego AFI kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych przez ten AFI, a także za zapewnienie dokładności zgłaszanych informacji szczegółowych.

- (16) Aby uniknąć rozbieżności w całej Unii w zakresie stosowania technik ograniczania ryzyka, organy nadzoru powinny zatwierdzać procedury kontrahentów w zakresie zarządzania ryzykiem, które to procedury wymagają terminowej, precyzyjnej i odpowiednio wyodrębnionej wymiany zabezpieczeń, lub wszelkie istotne zmiany tych procedur przed rozpoczęciem ich stosowania.
- (17) Aby zwiększyć przejrzystość i przewidywalność początkowych depozytów zabezpieczających oraz aby powstrzymać CCP od zmiany ich modeli początkowych depozytów zabezpieczających w sposób, który może wydawać się procykliczny, CCP powinni zapewnić swoim członkom rozliczającym narzędzia do symulacji ich wymogów dotyczących początkowego depozytu zabezpieczającego i szczegółowy przegląd modeli początkowych depozytów zabezpieczających, które wykorzystują. Jest to spójne z międzynarodowymi standardami opublikowanymi przez Komitet ds. Systemów Płatności i Rozrachunku i Radę Międzynarodowej Organizacji Komisji Papierów Wartościowych, a w szczególności z ramami ujawniania informacji opublikowanymi w grudniu 2012 r.²³ oraz z standardami publicznego ujawniania informacji ilościowych przez centralnych opublikowanymi w 2015 r.²⁴, co jest istotne dla wspierania dokładnego zrozumienia ryzyka i kosztów związanych z uczestnictwem członków rozliczających w CCP i zwiększenia przejrzystości CCP wobec uczestników rynku.
- (18) Nadal nie jest pewne, w jakim zakresie aktywa przechowywane na zbiorczych lub indywidualnych wyodrębnionych rachunkach są wyłączone z masy upadłościowej. Dlatego też nie jest jasne, w jakich przypadkach CCP mogą z wystarczającą pewnością prawa przenosić pozycje klienta, w przypadku gdy członek rozliczający nie wypełnia zobowiązań, lub w jakich przypadkach CCP mogą z wystarczającą pewnością prawa wypłacać środki uzyskane z likwidacji bezpośrednio klientom. Aby zachęcić do rozliczania i poprawić dostęp do niego, należy doprecyzować przepisy dotyczące wyłączenia z masy upadłościowej tych aktywów i pozycji na wypadek niewypłacalności.
- (19) Grzywny, które ESMA może nałożyć na repozytoria transakcji podlegające jej bezpośredniemu nadzorowi, powinny być wystarczająco skuteczne, proporcjonalne i odstraszające, aby zagwarantować skuteczność uprawnień nadzorczych ESMA oraz zwiększyć przejrzystość pozycji i ekspozycji w instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym. Kwoty grzywien, które zostały pierwotnie przewidziane w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012, okazały się niewystarczająco odstraszające wobec obecnych obrotów repozytoriów transakcji, co

²³ <http://www.bis.org/cpmi/publ/d106.pdf>

²⁴ <http://www.bis.org/cpmi/publ/d125.pdf>

może potencjalnie ograniczać skuteczność przewidzianych w tym rozporządzeniu uprawnień nadzorczych ESMA wobec repozytoriów transakcji. Należy zatem podwyższyć pułap podstawowej wysokości grzywien nakładanych za naruszenie wymogów EMIR przez repozytoria transakcji.

- (20) Organy państwa trzeciego powinny mieć dostęp do danych zgłaszanych unijnym repozytoriom transakcji, w przypadku gdy dane państwo trzecie spełnia określone warunki dotyczące postępowania z tymi danymi oraz nakłada prawnie wiążący i możliwy do wyegzekwowania obowiązek udzielenia organom Unii bezpośredniego dostępu do danych zgłaszanych repozytoriom transakcji w tym państwie trzecim.
- (21) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365²⁵ przewidziano uproszczoną procedurę rejestracji repozytoriów transakcji, które są już zarejestrowane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 648/2012 i zamierzają rozszerzyć tę rejestrację, aby świadczyć swoje usługi w odniesieniu do transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych. Podobną uproszczoną procedurę rejestracji należy wprowadzić w odniesieniu do rejestracji repozytoriów transakcji, które są już zarejestrowane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 2015/2365 i zamierzają rozszerzyć tę rejestrację, aby świadczyć swoje usługi w odniesieniu do kontraktów pochodnych.
- (22) Niezadowalająca jakość i przejrzystość danych udostępnianych przez repozytoria transakcji utrudnia podmiotom, którym przyznano prawo dostępu do tych danych, wykorzystanie ich do monitorowania rynków instrumentów pochodnych i uniemożliwia organom regulacyjnym i organom nadzoru zidentyfikowanie w odpowiednim czasie zagrożeń dla stabilności finansowej. W celu poprawy jakości i przejrzystości danych, a także w celu dostosowania wymogów dotyczących zgłaszania na mocy rozporządzenia (UE) nr 648/2012 do wymogów rozporządzenia (UE) 2015/2365 i rozporządzenia (UE) nr 600/2014 konieczna jest dalsza harmonizacja przepisów i wymogów dotyczących zgłaszania, w szczególności dalsza harmonizacja standardów danych, metod i uzgodnień dotyczących zgłaszania, jak również procedur stosowanych przez repozytoria transakcji do zatwierdzania zgłaszanych danych pod względem ich kompletności i dokładności oraz do uzgadniania danych z innymi repozytoriami transakcji. Ponadto repozytoria transakcji powinny udzielać kontrahentom – na ich wniosek – dostępu do wszystkich danych zgłoszonych w ich imieniu w celu umożliwienia tym kontrahentom sprawdzenia dokładności tych danych.
- (23) Pod względem usług świadczonych przez repozytoria transakcji rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ustanowiło konkurencyjne środowisko. Kontrahenci powinni zatem mieć możliwość wyboru repozytorium transakcji, któremu chcą zgłaszać transakcje, i powinni mieć możliwość zmiany jednego repozytorium transakcji na inne, jeżeli podejmą taką decyzję. W celu ułatwienia zmiany repozytorium i zapewnienia ciągłej dostępności danych bez ich powielania repozytoria transakcji powinny ustanowić odpowiednie zasady prawidłowego przekazywania danych do innych repozytoriów transakcji na wniosek przedsiębiorstwa podlegającego obowiązkowi zgłaszania.

²⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie przejrzystości transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i ponownego wykorzystania oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 1).

- (24) W rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 określono, że obowiązek rozliczania nie powinien mieć zastosowania do systemów programów emerytalnych do momentu opracowania przez CCP odpowiednich rozwiązań technicznych na potrzeby przenoszenia zabezpieczeń niegotówkowych jako zmiennych depozytów zabezpieczających. Ponieważ nie opracowano jeszcze skutecznych rozwiązań technicznych umożliwiających systemom programów emerytalnych rozliczanie centralne, to tymczasowe odstępstwo powinno zostać przedłużone o kolejne trzy lata. Rozliczanie centralne powinno jednak pozostać ostatecznym celem, biorąc pod uwagę, że obecne ramy regulacyjne i rozwój sytuacji na rynku umożliwiają uczestnikom rynku opracowanie odpowiednich rozwiązań technicznych w tym okresie. Przy wsparciu ESMA, EUNB, Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych („EIOPA”) i ERRS Komisja powinna monitorować postępy czynione przez CCP, członków rozliczających i systemy programów emerytalnych w kierunku opracowania skutecznych rozwiązań umożliwiających uczestniczenie systemów programów emerytalnych w rozliczaniu centralnym i przygotować sprawozdanie z tych postępów. Sprawozdanie to powinno również obejmować rozwiązania i związane z tym koszty dla systemów programów emerytalnych, uwzględniając tym samym zmiany ram regulacyjnych i rozwój sytuacji na rynku, jak na przykład zmianę rodzajów kontrahentów finansowych podlegających obowiązkowi rozliczania. Aby uwzględnić rozwój wydarzeń nieprzewidziany w momencie przyjęcia niniejszego rozporządzenia, Komisja powinna być uprawniona do przedłużenia tego odstępstwa o kolejne dwa lata, po dokonaniu starannej oceny konieczności takiego przedłużenia.
- (25) Komisji należy przekazać uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do określenia warunków, zgodnie z którymi warunki handlowe dotyczące świadczenia usług rozliczeniowych są uznawane za uczciwe, rozsądne i niedyskryminacyjne, a także w odniesieniu do przedłużenia okresu, w którym obowiązek rozliczania nie powinien mieć zastosowania do systemów programów emerytalnych.
- (26) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia, w szczególności w odniesieniu do dostępności informacji zawartych w unijnych repozytoriach transakcji dla odpowiednich organów państw trzecich, Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011²⁶.
- (27) W celu zapewnienia spójnej harmonizacji przepisów dotyczących procedur ograniczania ryzyka, rejestracji repozytoriów transakcji i wymogów dotyczących zgłaszania Komisja powinna przyjąć projekty regulacyjnych standardów technicznych opracowane przez EUNB, EIOPA i ESMA w odniesieniu do: procedur nadzorczych służących zapewnieniu początkowego i bieżącego zatwierdzania procedur zarządzania ryzykiem, które wymagają terminowej, precyzyjnej i odpowiednio wyodrębnionej wymiany zabezpieczeń; szczegółów dotyczących uproszczonego wniosku o rozszerzenie rejestracji repozytorium transakcji, które jest już zarejestrowane zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2015/2365; szczegółów dotyczących procedur, które mają

²⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

być stosowane przez repozytorium transakcji w celu sprawdzenia, czy kontrahent dokonujący zgłoszenia lub podmiot przedkładający informacje spełniają wymogi dotyczące zgłaszania; kompletności i dokładności zgłaszanych informacji oraz szczegółów dotyczących procedur uzgadniania danych między repozytoriami transakcji. Komisja powinna przyjąć te projekty regulacyjnych standardów technicznych w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010²⁷, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010²⁸ oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010²⁹.

- (28) Komisja powinna być również uprawniona do przyjęcia opracowanych przez ESMA wykonawczych standardów technicznych w drodze aktów wykonawczych zgodnie z art. 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 w odniesieniu do standardów danych dla informacji, które mają być zgłaszane odnośnie do poszczególnych klas instrumentów pochodnych, oraz metod i uzgodnień dotyczących zgłaszania.
- (29) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, tj. zapewnienie proporcjonalności przepisów, które prowadzą do niepotrzebnych obciążeń administracyjnych i kosztów przestrzegania przepisów, bez jednoczesnego narażania na szwank stabilności finansowej, oraz na zwiększeniu przejrzystości pozycji i ekspozycji w instrumentach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na ich skalę i skutki możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na szczeblu unijnym, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza działania konieczne do osiągnięcia wspomnianych celów.
- (30) Stosowanie niektórych przepisów niniejszego rozporządzenia należy odroczyć, aby wprowadzić wszystkie niezbędne środki wykonawcze i umożliwić uczestnikom rynku podjęcie niezbędnych kroków w celu zapewnienia przestrzegania przepisów.

²⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

²⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

²⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

- (31) Zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady³⁰ skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który przedstawił swoją opinię dnia [...] r.
- (32) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 648/2012,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) «kontrahent finansowy» oznacza firmę inwestycyjną, której udzielono zezwolenia zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE³¹, instytucję kredytową, której udzielono zezwolenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013, zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, któremu udzielono zezwolenia zgodnie z dyrektywą 2009/138/WE Parlamentu Europejskiego i Rady³², UCITS, któremu udzielono zezwolenia zgodnie z dyrektywą 2009/65/WE, instytucję pracowniczych programów emerytalnych w rozumieniu art. 6 lit. a) dyrektywy 2003/41/WE, alternatywny fundusz inwestycyjny zdefiniowany w art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2011/61/UE, centralny depozyt papierów wartościowych, któremu udzielono zezwolenia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014³³ oraz jednostkę specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji zdefiniowaną w art. 4 ust. 1 pkt 66 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013³⁴;”;

- 2) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 lit. a) wprowadza się następujące zmiany:

- (i) ppkt (i)–(iv) otrzymują brzmienie:

„(i) między dwoma kontrahentami finansowymi, którzy podlegają warunkom określonym w art. 4a ust. 1 akapit drugi;

³⁰ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

³¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniająca dyrektywę 2002/92/WE i dyrektywę 2011/61/UE (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349).

³² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyplacalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).

³³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywę 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 1).

³⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).”;

- (ii) między kontrahentem finansowym, który podlega warunkom określonym w art. 4a ust. 1 akapit drugi, a kontrahentem niefinansowym, który podlega warunkom określonym w art. 10 ust. 1 akapit drugi;
- (iii) między dwoma kontrahentami niefinansowymi, którzy podlegają warunkom określonym w art. 10 ust. 1 akapit drugi;
- (iv) między – z jednej strony – kontrahentem finansowym, który podlega warunkom określonym w art. 4a ust. 1 akapit drugi, lub kontrahentem niefinansowym, który podlega warunkom określonym w art. 10 ust. 1 akapit drugi, a – z drugiej strony – podmiotem posiadającym siedzibę w państwie trzecim, który podlegałby obowiązkowi rozliczania, gdyby miał siedzibę w Unii;”;

b) ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) są zawierane lub przedłużane w dniu lub po dniu, z którym obowiązek rozliczania staje się skuteczny.”;

c) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Członkowie rozliczający i klienci, którzy – bezpośrednio lub pośrednio – świadczą usługi rozliczeniowe, świadczą te usługi na sprawiedliwych, rozsądnych i niedyskryminujących warunkach handlowych.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktu delegowanego zgodnie z art. 82 w celu określenia warunków, zgodnie z którymi, warunki handlowe, o których mowa w akapicie pierwszym, są uznawane za sprawiedliwe, rozsądne i niedyskryminujące.”;

3) dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Artykuł 4a

Kontrahenci finansowi podlegający obowiązkowi rozliczania

1. Kontrahent finansowy zajmujący pozycję w kontraktach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym oblicza raz w roku swoją zagregowaną średnią pozycję na koniec miesiąca w odniesieniu do marca, kwietnia i maja zgodnie z ust. 3.

W przypadku gdy wynik powyższego obliczenia przekracza progi wiążące się z obowiązkiem rozliczania określone zgodnie z art. 10 ust. 4 lit. b), wówczas kontrahent finansowy:

- a) niezwłocznie powiadamia o tym ESMA i odpowiedni właściwy organ;
- b) podlega obowiązkowi rozliczania, o którym mowa w art. 4, w odniesieniu do przyszłych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem

regulowanym, niezależnie od klasy lub klas aktywów, w przypadku których przekroczony został próg wiążący się z obowiązkiem rozliczania;

- c) rozlicza kontrakty, o których mowa w lit. b), w terminie czterech miesięcy od momentu, gdy zaczął podlegać obowiązkowi rozliczania.

2. Kontrahent finansowy, który zaczął podlegać obowiązkowi rozliczania zgodnie z ust. 1, a następnie wykaże odpowiedniemu właściwemu organowi, że jego zagregowana średnia pozycja na koniec miesiąca w odniesieniu do marca, kwietnia i maja danego roku nie przekracza już progu wiążącego się z obowiązkiem rozliczania, o którym mowa w ust. 1, nie podlega już obowiązkowi rozliczania określonego w art. 4.

3. Obliczając pozycje, o których mowa w ust. 1, kontrahent finansowy uwzględnia wszystkie kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawarte przez tego kontrahenta finansowego lub przez inne podmioty w ramach grupy, do której należy dany kontrahent finansowy.”;

- 4) w art. 5 ust. 2 skreśla się lit. c);
- 5) w art. 6 ust. 2 skreśla się lit. e);
- 6) dodaje się art. 6b w brzmieniu:

„Artykuł 6b

Zawieszenie obowiązku rozliczania w sytuacjach innych niż restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja

1. W okolicznościach innych niż te, o których mowa w art. 6a ust. 1, ESMA może wystąpić do Komisji z wnioskiem o zawieszenie obowiązku rozliczania, o którym mowa w art. 4 ust. 1, w odniesieniu do konkretnej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym lub konkretnego rodzaju kontrahentów, jeżeli spełniony jest jeden z poniższych warunków:

- a) dana klasa instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym nie jest już odpowiednia do rozliczania centralnego na podstawie kryteriów, o których mowa w ust. 4 akapit pierwszy oraz w art. 5 ust. 5;
- b) CCP prawdopodobnie zaprzestanie rozliczania tej konkretnej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, a żaden inny CCP nie jest w stanie rozliczać w sposób nieprzerwany tej konkretnej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym;
- c) zawieszenie obowiązku rozliczania w odniesieniu do konkretnej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym lub konkretnego rodzaju kontrahentów jest konieczne w celu uniknięcia poważnego zagrożenia dla stabilności finansowej w Unii lub zaradzenia takiemu zagrożeniu, a zawieszenie to jest proporcjonalne do tego celu.

Do celów akapitu pierwszego lit. c) ESMA konsultuje się z ERRS przed złożeniem wniosku, o którym mowa w akapicie pierwszym.

Jeżeli ESMA występuje do Komisji z wnioskiem o zawieszenie obowiązku rozliczania, o którym mowa w art. 4 ust. 1, przedstawia uzasadnienie i przedkłada dowód na to, że spełniony jest co najmniej jeden z warunków określonych w akapicie pierwszym.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, nie jest podawany do wiadomości publicznej.
3. W terminie 48 godzin od złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, i na podstawie uzasadnienia i dowodu przedstawionych przez ESMA Komisja zawiesza obowiązek rozliczania w odniesieniu do konkretnej klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym lub konkretnego rodzaju kontrahentów, o których mowa w ust. 1, lub odrzuca wniosek o zawieszenie.
4. Decyzja Komisji o zawieszeniu obowiązku rozliczania zostaje przekazana ESMA i opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, na stronie internetowej Komisji oraz w rejestrze publicznym, o którym mowa w art. 6.
5. Zawieszenie obowiązku rozliczania zgodnie z niniejszym artykułem jest ważne przez okres trzech miesięcy od dnia publikacji informacji o tym zawieszeniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.
6. Komisja, po konsultacji z ESMA, może przedłużyć zawieszenie, o którym mowa w ust. 5, o dodatkowe okresy trzech miesięcy, przy czym łączny okres zawieszenia nie może przekroczyć dwunastu miesięcy. Informacje o przedłużeniu zawieszenia są publikowane zgodnie z art. 4.

Do celów akapitu pierwszego Komisja powiadamia ESMA o zamiarze przedłużenia zawieszenia obowiązku rozliczania. ESMA wydaje opinię na temat przedłużenia zawieszenia w terminie 48 godzin od powiadomienia.”;

7) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kontrahenci i CCP zapewniają zgłaszanie w sposób zgodny z ust. 1a informacji szczegółowych na temat każdego zawartego przez siebie kontraktu pochodnego oraz na temat wszelkich zmian lub rozwiązania tego kontraktu repozytorium transakcji zarejestrowanemu zgodnie z art. 55 lub uznanemu zgodnie z art. 77. Te informacje szczegółowe są zgłaszane nie później niż w dniu roboczym następującym po zawarciu, zmianie lub rozwiązaniu kontraktu.

Obowiązek zgłaszania ma zastosowanie do kontraktów pochodnych, które:

- a) zostały zawarte przed dniem 12 lutego 2014 r. i w dalszym ciągu obowiązują w tym dniu;
- b) zostały zawarte w dniu 12 lutego 2014 r. lub po tym dniu.

Obowiązek zgłaszania nie ma zastosowania do transakcji wewnątrzgrupowych, o których mowa w art. 3, jeżeli jeden z kontrahentów jest kontrahentem niefinansowym.”;

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Informacje szczegółowe na temat kontraktów pochodnych, o których to informacjach mowa w ust. 1, zgłasza się w następujący sposób:

- a) CCP jest odpowiedzialny za zgłaszanie w imieniu obu kontrahentów informacji szczegółowych na temat kontraktów pochodnych, które nie są kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, a także za zapewnienie dokładności zgłaszanych informacji szczegółowych;
- b) kontrahenci finansowi są odpowiedzialni za zgłaszanie w imieniu obu kontrahentów informacji szczegółowych na temat kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, zawartych z kontrahentem niefinansowym, który nie podlega warunkom określonym w art. 10 ust. 1 akapit drugi, a także za zapewnienie dokładności zgłaszanych informacji szczegółowych;
- c) spółka zarządzająca UCITS jest odpowiedzialna za zgłaszanie informacji szczegółowych na temat kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, których kontrahentem jest UCITS, a także za zapewnienie dokładności zgłaszanych informacji szczegółowych;
- d) zarządzający AFI jest odpowiedzialny za zgłaszanie informacji szczegółowych na temat kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, których kontrahentem jest AFI, a także za zapewnienie dokładności zgłaszanych informacji szczegółowych;
- e) kontrahenci i CCP zapewniają, aby informacje szczegółowe na temat ich kontraktów pochodnych były zgłaszane dokładnie oraz aby nie były powielane.

Kontrahenci i CCP podlegający obowiązkowi zgłaszania, o którym mowa w ust. 1, mogą zlecać wykonywanie tego obowiązku.”;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Aby zapewnić jednolite warunki stosowania przepisów ust. 1 i 3, ESMA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych określające:

- a) standardy i formaty danych dla zgłaszanych informacji, zawierające co najmniej następujące elementy:
 - (i) międzynarodowe identyfikatory podmiotów prawnych („LEI”);
 - (ii) międzynarodowe kody identyfikujące papier wartościowy („ISIN”);

- (iii) unikatowe identyfikatory transakcji („UTI”);
- b) metody i uzgodnienia w zakresie zgłaszania informacji;
- c) częstotliwość zgłaszania informacji;
- d) termin, w którym mają być zgłaszane kontrakty pochodne, w tym terminy stopniowego wprowadzania w odniesieniu do kontraktów zawartych przed rozpoczęciem stosowania obowiązku rozliczania.

Opracowując te projekty standardów technicznych, ESMA bierze pod uwagę zmiany na szczeblu międzynarodowym oraz standardy uzgodnione na szczeblu unijnym lub globalnym, a także ich spójność z wymogami dotyczącymi zgłaszania informacji określonymi w art. 4 rozporządzenia (UE) 2015/2365* i art. 26 rozporządzenia (UE) nr 600/2014.

ESMA przedkłada Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia *[Urząd Publikacji: proszę wpisać datę przypadającą 9 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]*.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie przejrzystości transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i ponownego wykorzystania oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 1).”;

8) art. 10 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Kontrahent niefinansowy zajmujący pozycję w kontraktach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym oblicza raz w roku swoją zagregowaną średnią pozycję na koniec miesiąca w odniesieniu do marca, kwietnia i maja zgodnie z ust. 3.

W przypadku gdy wynik powyższego obliczenia przekracza progi wiążące się z obowiązkiem rozliczania określone zgodnie z ust. 4 lit. b), wówczas kontrahent niefinansowy:

- a) niezwłocznie powiadamia o tym fakcie ESMA i organ wyznaczony zgodnie z ust. 5;
- b) podlega obowiązkowi rozliczania, o którym mowa w art. 4, w odniesieniu do przyszłych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym w odniesieniu do klasy lub klas aktywów, w przypadku których przekroczony został próg wiążący się z obowiązkiem rozliczania;
- c) rozlicza kontrakty, o których mowa w lit. b), w terminie czterech miesięcy od momentu, gdy zaczął podlegać obowiązkowi rozliczania.

2. Kontrahent niefinansowy, który zaczął podlegać obowiązkowi rozliczania zgodnie z ust. 1 akapit drugi, a następnie wykaże organowi wyznaczonemu zgodnie z ust. 5, że jego zagregowana średnia pozycja na koniec miesiąca w odniesieniu do marca, kwietnia i maja danego roku nie przekracza już progu wiążącego się z obowiązkiem rozliczania, o którym mowa w ust. 1, nie podlega już obowiązkowi rozliczania określonemu w art. 4.”;

9) w art. 11 ust. 15 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) procedury zarządzania ryzykiem, w tym poziomy i rodzaj zabezpieczenia oraz uzgodnienia dotyczące wyodrębnienia, o których mowa w ust. 3, jak również powiązane procedury nadzorcze mające na celu zapewnienie początkowego i bieżącego zatwierdzania tych procedur zarządzania ryzykiem;”;

b) akapit drugi zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„ESA przedkładają Komisji te wspólne projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia [Urząd Publikacji: proszę wpisać datę przypadającą 9 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].”;

10) w art. 38 dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. CCP zapewnia członkom rozliczającym narzędzie służące przeprowadzeniu symulacji, aby umożliwić im określenie kwoty w ujęciu brutto dodatkowego początkowego depozytu zabezpieczającego, którego CCP może wymagać przy rozliczaniu nowej transakcji. Narzędzie to jest dostępne wyłącznie w sposób zapewniający bezpieczny dostęp, a wyniki symulacji nie są wiążące.

7. CCP zapewnia członkom rozliczającym informacje o stosowanych przez niego modelach początkowych depozytów zabezpieczających. Informacje te muszą spełniać wszystkie następujące warunki:

- a) wyjaśniają one budowę modelu początkowego depozytu zabezpieczającego i wyjaśniają sposób jego funkcjonowania;
- b) jasno opisują najważniejsze założenia i ograniczenia modelu początkowego depozytu zabezpieczającego oraz okoliczności, w których założenia te tracą ważność;
- c) są odpowiednio udokumentowane.”;

11) w art. 39 dodaje się ust. 11 w brzmieniu:

„11. W przypadku gdy wymóg, o którym mowa w ust. 9, jest spełniony, aktywa i pozycje zapisane na tych rachunkach nie są uznawane za część masy upadłościowej CCP lub członka rozliczającego.”;

12) w art. 56 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do celów art. 55 ust. 1 repozytorium transakcji składa do ESMA jeden z następujących wniosków:

- a) wniosek o rejestrację;
- b) wniosek o rozszerzenie rejestracji, w przypadku gdy repozytorium transakcji jest już zarejestrowane na podstawie przepisów rozdziału III rozporządzenia (UE) 2015/2365.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:

- a) szczegóły dotyczące wniosku o rejestrację, o którym mowa w ust. 1 lit. a);
- b) szczegóły dotyczące uproszczonego wniosku o rozszerzenie rejestracji, o którym mowa w ust. 1 lit. b).

ESMA przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia *[Urząd Publikacji: proszę wpisać datę przypadającą 9 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]*.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Aby zapewnić jednolite warunki stosowania przepisów ust. 1, ESMA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych określające:

- a) format wniosku o rejestrację, o którym mowa w ust. 1 lit. a);
- b) format wniosku o rozszerzenie rejestracji, o którym mowa w ust. 1 lit. b).

W odniesieniu do akapitu pierwszego lit. b) ESMA opracowuje uproszczony format.

ESMA przedkłada Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia *[Urząd Publikacji: proszę wpisać datę przypadającą 9 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]*.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

13) w art. 65 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w lit. a) kwotę „20 000 EUR” zastępuje się kwotą „200 000 EUR”;

b) w lit. b) kwotę „10 000 EUR” zastępuje się kwotą „100 000 EUR”;

c) dodaje się lit. c) w brzmieniu:

„c) w przypadku naruszeń, o których mowa w załączniku I sekcja IV, kwota grzywny wynosi co najmniej 5 000 EUR, ale nie przekracza 10 000 EUR.”;

14) art. 72 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wysokość opłaty pobieranej od repozytorium transakcji pozwala na pokrycie wszystkich kosztów administracyjnych ponoszonych przez ESMA w związku z rejestracją danego repozytorium i działaniami nadzorczymi oraz jest proporcjonalna do obrotu danego repozytorium transakcji oraz rodzaju rejestracji i sprawowanego nadzoru.”;

15) dodaje się art. 76a w brzmieniu:

„Artykuł 76a

Wzajemny bezpośredni dostęp do danych

1. Jeżeli jest to konieczne do wykonywania ich obowiązków, odpowiednie organy państw trzecich, w których siedzibę ma co najmniej jedno repozytorium transakcji, mają bezpośredni dostęp do informacji w repozytoriach transakcji mających siedzibę w Unii, pod warunkiem że Komisja przyjęła w tym celu akt wykonawczy zgodnie z ust. 2.

2. Na wniosek organów, o których mowa w ust. 1, Komisja może przyjąć akty wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 86 ust. 2, stwierdzające, czy ramy prawne państwa trzeciego danego organu, który wystąpił z wnioskiem, spełniają wszystkie następujące warunki:

- a) repozytoria transakcji z siedzibą w danym państwie trzecim uzyskały odpowiednie zezwolenie;
- b) w danym państwie trzecim na bieżąco sprawuje się skuteczny nadzór nad repozytoriami transakcji i skutecznie egzekwuje się ich obowiązki;
- c) istnieją gwarancje dochowania tajemnicy służbowej, które są co najmniej równoważne gwarancjom ustanowionym w niniejszym rozporządzeniu, w tym ochrony tajemnic handlowych wymienianych przez te organy ze stronami trzecimi;
- d) repozytoria transakcji, które uzyskały zezwolenie w danym państwie trzecim, podlegają prawnie wiążącemu i możliwemu do wyegzekwowania obowiązkowi udzielenia podmiotom, o których mowa w art. 81 ust. 3, bezpośredniego i natychmiastowego dostępu do danych.”;

16) w art. 78 dodaje się ust. 9 i 10 w brzmieniu:

„9. Repozytorium transakcji ustanawia następujące procedury i zasady:

- a) procedury skutecznego uzgadniania danych między repozytoriami transakcji;
- b) procedury zapewnienia kompletności i dokładności zgłaszanych danych;
- c) zasady prawidłowego przekazywania danych do innych repozytoriów transakcji, na wniosek kontrahentów lub CCP, o których mowa w art. 9, lub w przypadku gdy jest ono z innych względów konieczne.

10. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:

- a) procedury uzgadniania danych między repozytoriami transakcji;
- b) procedury, które mają być stosowane przez repozytorium transakcji w celu sprawdzenia, czy kontrahent dokonujący zgłoszenia lub podmiot przedkładający informacje spełniają wymogi dotyczące zgłaszania, oraz w celu weryfikacji kompletności i dokładności informacji zgłaszanych zgodnie z art. 9.

ESMA przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia *[Urząd Publikacji: proszę wpisać datę przypadającą 9 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]*.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

17) w art. 81 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 3 dodaje się literę q) w brzmieniu:

„q) odpowiednie organy państwa trzeciego, w odniesieniu do którego przyjęto akt wykonawczy na mocy art. 76a;”;

- b) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Repozytorium transakcji udostępnia kontrahentom i CCP, o których mowa w art. 9 ust. 1a akapit drugi, informacje zgłoszone w ich imieniu.”;

- c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego artykułu ESMA, po konsultacji z członkami ESBC, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających:

- a) informacje, które mają być opublikowane lub udostępniane zgodnie z ust. 1 i 3;
- b) częstotliwość publikacji informacji, o których mowa w ust. 1;
- c) standardy operacyjne niezbędne do agregowania i porównywania danych z różnych repozytoriów, jak również umożliwiające podmiotom, o których mowa w ust. 3, dostęp do tych informacji;

- d) warunki i uzgodnienia, zgodnie z którymi repozytoria transakcji udzielają dostępu do danych podmiotom, o których mowa w ust. 3, a także związane z tym wymagane dokumenty.

ESMA przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia *[Urząd Publikacji: proszę wpisać datę przypadającą 9 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia]*.

Opracowując te projekty standardów technicznych, ESMA zapewnia, by publikacja informacji, o których mowa w ust. 1, nie pozwalała na zidentyfikowanie żadnej ze stron jakiegokolwiek kontraktu.

Komisja jest uprawniona do przyjęcia regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

- 18) art. 82 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 1 ust. 6, art. 4 ust. 3, art. 64 ust. 7, art. 70, art. 72 ust. 3, art. 76a i art. 85 ust. 2, przyznaje się Komisji na czas nieokreślony.”;

- 19) w art. 85 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do dnia *[Urząd Publikacji: proszę wpisać najpóźniejszą datę rozpoczęcia stosowania + 3 lata]* Komisja przeprowadza ocenę stosowania niniejszego rozporządzenia i sporządza ogólne sprawozdanie na ten temat. Komisja przedkłada to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wraz z wszelkimi stosownymi wnioskami.”;

- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do dnia *[Urząd Publikacji: proszę wpisać datę wejścia w życie + 2 lata]* Komisja sporządza sprawozdanie oceniające, czy opracowano skuteczne rozwiązania techniczne służące przenoszeniu przez systemy programów emerytalnych zabezpieczeń gotówkowych i niegotówkowych jako zmiennych depozytów zabezpieczających, jak również czy konieczne są jakiekolwiek środki umożliwiające te rozwiązania techniczne.

Do dnia *[Urząd Publikacji: proszę wpisać datę wejścia w życie + 18 miesięcy]* ESMA we współpracy z EIOPA, EUNB i ERRS przedkłada Komisji sprawozdanie oceniające:

- a) czy CCP, członkowie rozliczający i systemy programów emerytalnych opracowały skuteczne rozwiązania techniczne ułatwiające uczestniczenie systemów programów emerytalnych w rozliczaniu centralnym przez wnoszenie zabezpieczeń gotówkowych i niegotówkowych jako zmiennych depozytów zabezpieczających, w tym wpływ tych rozwiązań na płynność rynku i procykliczność;

- b) wolumen i charakter działalności systemów programów emerytalnych na pozagięldowych rynkach rozliczanych i nierozliczanych instrumentów pochodnych, z podziałem na klasę aktywów, oraz wszelkie związane z tym ryzyko systemowe dla systemu finansowego;
- c) wpływ spełniania przez systemy programów emerytalnych obowiązku rozliczania na ich strategię inwestycyjną, w tym wszelkie zmiany alokacji przez nie aktywów gotówkowych i niegotówkowych;
- d) wpływ progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania, o których mowa w art. 10 ust. 4, na systemy programów emerytalnych;
- e) wpływ innych wymogów prawnych na różnicę kosztów między rozliczanymi i nierozliczanymi transakcjami pochodnymi poza rynkiem regulowanym, w tym wpływ wymogów dotyczących depozytu zabezpieczającego w odniesieniu do nierozliczanych instrumentów pochodnych oraz obliczania wskaźnika dźwigni zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013;
- f) czy niezbędne są dodatkowe środki, aby umożliwić rozwiązania dotyczące rozliczania przez systemy programów emerytalnych.

Komisja przyjmuje akt delegowany zgodnie z art. 82 w celu jednokrotnego przedłużenia o dwa lata trzyletniego okresu, o którym mowa w art. 89 ust. 1, w przypadku gdy stwierdzi ona, że nie opracowano skutecznego rozwiązania technicznego, a negatywne skutki centralnego rozliczania kontraktów pochodnych dla świadczeń emerytalnych przyszłych emerytów nadal istnieją.”;

- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Najpóźniej do dnia [Urząd Publikacji: proszę wpisać datę przypadającą 6 miesięcy przed datą, o której mowa w ust. 1] ESMA przedkłada Komisji sprawozdanie dotyczące:

- a) opracowania skutecznych rozwiązań technicznych umożliwiających uczestniczenie systemów programów emerytalnych w rozliczaniu centralnym i wpływu tych rozwiązań na poziom rozliczania centralnego przez systemy programów emerytalnych, z uwzględnieniem sprawozdania, o którym mowa w ust. 2;
- b) wpływu niniejszego rozporządzenia na poziom rozliczania przez kontrahentów niefinansowych oraz podziału rozliczania w ramach kategorii kontrahentów niefinansowych, zwłaszcza w odniesieniu do stosowności progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania, o których mowa w art. 10 ust. 4;
- c) wpływu niniejszego rozporządzenia na poziom rozliczania przez kontrahentów finansowych innych niż podlegający przepisom art. 4a ust. 2 oraz podziału rozliczania w ramach tej kategorii kontrahentów finansowych, zwłaszcza w odniesieniu do stosowności progów wiążących się z obowiązkiem rozliczania, o których mowa w art. 10 ust. 4;

d) poprawy jakości danych dotyczących transakcji, które to dane są zgłaszane repozytoriom transakcji, dostępności tych danych i jakości informacji otrzymywanych od repozytoriów transakcji zgodnie z art. 81;

e) dostępności rozliczania dla kontrahentów.”;

20) art. 89 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Do dnia [Urząd Publikacji: proszę wpisać datę wejścia w życie + 3 lata] obowiązek rozliczania ustanowiony w art. 4 nie ma zastosowania do kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, co do których można obiektywnie stwierdzić za pomocą pomiarów, że zmniejszają ryzyko inwestycji bezpośrednio związane z wypłacalnością finansową systemów programów emerytalnych, ani do podmiotów utworzonych w celu realizacji świadczeń wyrównawczych na rzecz uczestników systemów programów emerytalnych w przypadku niewykonania zobowiązania przez dany system.”;

21) w załączniku I wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 1 ust. 3, art. 1 ust. 7 lit. d) oraz art. 1 ust. 8, 10 i 11 stosuje się od dnia [Urząd Publikacji: proszę wpisać datę przypadającą 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia], a art. 1 ust. 2 lit. c), art. 1 ust. 7 lit. e), art. 1 ust. 9, art. 1 ust. 12 lit. b) i c) oraz art. 1 ust. 16 stosuje się od dnia [Urząd Publikacji: proszę wpisać datę przypadającą 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący